

LECȚIILE ȘCOLII DE SABAT

SECȚIUNEA ADULȚI

Relațiile creștine

aprilie – iunie 2017

Cuprins

1. Creatorul și creația Sa
2. Isus Hristos: Exemplul nostru
3. Spiritul Sfânt – Călăuzitorul nostru-divin
4. Umblând personal cu Dumnezeu
5. Trăind regula de aur
6. Alegându-ți prietenii
7. Căsătorindu-ne și dând în căsătorie
8. O familie creștină
9. Locuind cu rudele noastre
10. Familia Bisericii
11. Biserica: O lumină în lume
12. Credincioși în afaceri
13. Datoria noastră față de puterile care guvernează

Imagini: DesignPics pe coperta din față și Map Resources la p. 4, 46, 72; Adobe Stock la p. 25, 72.

Lecțiile biblice pentru Sabat, un program de studiu zilnic, este bazat în exclusivitate pe Biblie și Spiritul Profetic, fără comentarii adiționale. Citatele sunt cât se poate de scurte pentru a oferi gânduri concise, directe. Parantezele [] sunt introduse în unele cazuri pentru a asigura claritatea, contextul potrivit și citirea cu ușurință. Se recomandă cu căldură studierea în continuare a materialelor sursă.

Lecții biblice pentru Școala de Sabat (USPS 005-118), Vol. 93, Nr. 2, aprilie – iunie 2017. Publicată trimestrial de către Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea – Mișcarea de Reformă. Copyright © 2017, tipărită și distribuită de Asociația de Publicații Reformati-on Herald, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019 – 5048, SUA.

Editura Păzitorul Adevărului

str. Morii, nr. 27

505200 Făgăraș, jud. Brașov

Tel: 0268 213 714 Fax: 0268 214 111

e-mail: info@farulsperantei.ro

www.farulsperantei.ro

PREFAȚĂ

Caracterele noastre sunt influențate în mare măsură de relațiile pe care le legăm. Dumnezeu ar trebui să fie cea mai importantă influență din viața noastră, deoarece relația noastră cu El afectează toate celelalte relații ale noastre. Dumnezeu este Creatorul nostru și El dorește să devină Mântuitorul nostru și Călăuzitorul nostru în viață.

„Fără o credință vie în Hristos ca Mântuitor personal, este imposibil să ne facem simțită influența într-o lume sceptică. Nu putem să dăm altora ceea ce noi înșine nu deținem. Noi exercităm o influență pentru binecuvântarea și înălțarea omenirii, proporțional cu devoțiunea noastră personală și consacrarea noastră față de Hristos. Dacă nu există nicio slujire concretă, nicio dragoste veritabilă, nicio realitate a experienței, nu există nici putere pentru a ajuta, nici legătură cu cerul, nici mireasma lui Hristos în viață. Dacă Spiritul Sfânt nu ne poate folosi ca agenți prin care să transmită lumii adevărul, așa cum este el în Isus, noi suntem ca sarea care și-a pierdut gustul. Prin lipsa noastră de har de la Hristos mărturisim lumii că adevărul pe care pretindem a-l crede nu are o putere sfințitoare; și astfel, atât de departe cât merge influența noastră, facem cuvântul lui Dumnezeu fără efect.” – *The Review and Herald*, 27 iulie 1905.

„Viața noastră trebuie să fie legată de viața lui Hristos; trebuie să ne alimentăm în mod constant din El, să ne împărtășim din El, Pâinea vie care se coboară din cer, scoțând dintr-o fântână care este mereu proaspătă, care produce permanent comorile ei abundente. Dacă vom păstra pe Domnul înaintea noastră, permițând inimilor noastre să se angajeze în lucrarea de mulțumire și laudă la adresa Lui, vom avea o continuă prosperitate în viața noastră religioasă. Rugăciunile noastre vor lua forma conversației cu Dumnezeu, așa cum am vorbi cu un prieten. El ne va spune tainele Sale, nouă personal. Adesea va ajunge la noi un simțământ dulce al prezenței lui Isus. Adesea inimile noastre vor arde în noi pe măsură ce El se apropie să intre în comuniune cu noi, așa cum făcea cu Enoh. Când aceasta este în adevăr experiența creștinului, în viața lui se vor vedea simplitatea, umilința, blândețea și smerenia inimii, care vor arăta tuturor celor cu care se întovărășește că a fost cu Isus și a învățat de la El.” – *Parabolele Domnului Hristos*, p. 129, 130.

Când Îl acceptăm pe Isus ca Mântuitorul nostru și Prietenul nostru personal, El ne va călăuzi în toate celelalte relații ale noastre. El ne va ajuta să ne alegem înțelept prietenii noștri apropiați. Vom fi o binecuvântare pentru prietenii și familia noastră. Vom lucra împreună cu frații și surorile noastre de credință pentru a ajunge la alții. Vom păzi legea și disciplina. Fie ca Dumnezeu să ne ajute ca atunci când studiem în acest trimestru despre *Relațiile creștine*, să învățăm cum să construim relații pozitive cu Dumnezeu și cu cei din jurul nostru, revelând dragostea lui Dumnezeu față de omenire.

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

Darul Sabatului întâi pentru extinderea Bisericii din Moscova

Moscova este capitala Rusiei, cea mai mare țară din lume și a noua ca populație. Sondajele arată că aproximativ 70% din populație este creștină, Biserica Ortodoxă fiind cea mai numeroasă confesiune. Metropola Moscova are ea însăși o populație de peste 20 milioane locuitori. Orașul este cea mai mare răscruce de tranzit din Rusia și țările învecinate. În fiecare zi, drumurile a milioane de oameni din diferite țări și continente străbat pe aici.

Lucrarea de reformă a început aici în era comunistă, când predicatorii au locuit temporar în acest oraș. Pentru că nu aveau permisiunea de a organiza întâlniri, credincioșii erau nevoiți să se adune în apartamente private.

„O mare lucrare este încredințată celor care prezintă adevărul în ... Rusia, căminul milioaneilor... ale căror suflete sunt la fel de prețioase în ochii lui Dumnezeu ca și ale noastre, și care nu cunosc nimic despre aceste adevăruri speciale pentru acest timp.” – *Evanghelizare*, p. 408.

În 2001, un predicator și familia sa au fost trimiși să lucreze în această regiune. În 2002, credincioșii au cumpărat o bucată de teren în Moscova, pe care era așezată o clădire care nu era terminată. În același an, ei au finalizat construirea clădirii și au consacrat-o drept casă de închinare. Pe măsură ce lucrarea s-a dezvoltat, proprietatea a devenit sediul Câmpului Rus. Din acest oraș, lucrarea a fost dusă în țările din Asia de Mijloc, Belarus și Letonia.

Lucrarea se dezvoltă în această regiune și, deoarece mulți vizitatori, necredincioși și reprezentanți ai altor confesiuni vizitează adunările noastre, biserica este neîncăpătoare pentru toți cei care participă. Din acest motiv, s-a hotărât extinderea bisericii.

În prezent, construim o biserică mai spațioasă pe aceeași bucată de teren. Dar mijloacele noastre sunt insuficiente pentru a îndeplini acest proiect. Avem nevoie de rugăciunile voastre și de suportul vostru financiar. Mulți oameni vor putea să vină la această biserică datorită participării voastre! Împreună cu voi, dorim să vedem împlinirea făgăduințelor lui Dumnezeu de a lua în considerare și a binecuvânta fiecare dar și de a asculta fiecare rugăciune! Vă suntem recunoscători pentru ajutorul și sprijinul vostru!

Frații voștri și surorile voastre din Moscova

Creatorul și creația Sa

„Apoi Dumnezeu a zis: Să facem om după chipul Nostru și după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târătoarele care se mișcă pe pământ.” (Geneza 1:26).

„După ce Pământul cu viața sa animală și vegetală bogată a fost chemat la existență, omul, lucrarea de încoronare a Creatorului și cel pentru care Pământul minunat a fost pregătit, a fost adus în scena de acțiune.” – *Patriarhi și profeți*, p. 44 (cap. 1: *De ce a fost îngăduit păcatul?*).

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, p. 33–51 (cap. 1: *De ce a fost îngăduit păcatul?* și cap. 2: *Creațiunea*).

Duminică

26 martie

1. BUCURIA CREAȚIUNII

a. Cum descrie Biblia toate lucrurile pe care le-a făcut Dumnezeu? Geneza 1:31.

„Când Pământul a ieșit din mâna Creatorului său, el era extrem de minunat. Suprafața lui era diversificată cu munți, ... râuri grandioase și lacuri încântătoare. ... Arbuști mlădioși și flori delicate întâmpinau ochiul la fiecare colț. ... Întregul peisaj întrecea în frumusețe pământurile împodobite ale celor mai semețe palate. Oastea cerească a privit scena cu încântare și s-a bucurat de lucrările minunate ale lui Dumnezeu.” – *Patriarhi și profeți*, p. 44 (cap. 2: *Creațiunea*).

b. Ce ar trebui să ne conducă să-L lăudăm pe Dumnezeu? Psalmii 139:14.

„Dovadă reală despre un Dumnezeu viu nu este o simplă teorie; ea constă în convingerea pe care Dumnezeu a scris-o în inimile noastre, iluminată și lămurită prin Cuvântul Său. Ea se află în puterea vie din lucrările create de El, văzută de ochiul pe care l-a iluminat Duhul Sfânt.” – *Mărturii*, vol. 8, p. 325 (cap. *Un ajutor în studiul naturii*).

2. SCOPUL LUMII NOASTRE

- a. Ce ne învață Scriptura cu privire la originea tuturor lucrurilor create? Geneza 2:4; Coloseni 1:16.

„Suveranul Universului nu a fost singur în lucrarea Sa de binefacere. El a avut un asociat – un conlucrător care putea aprecia scopurile Sale și putea împărtăși bucuria Sa în a da bucurie ființelor create ... Tatăl a făcut, prin Fiul Său la creațiune, toate ființele cerești.” – *Patriarhi și profeți*, p. 34 (cap. 1: *De ce a fost îngăduit păcatul?*)

„Dumnezeu a vorbit și cuvintele au creat lucrările Sale din lumea naturală. Creația lui Dumnezeu este doar un rezervor de mijloace, gata pentru ca El să le folosească imediat pentru a face voia Sa.” – *Lift Him Up*, p. 66.

- b. Cu ce scop a creat Dumnezeu lumea? Isaia 45:18; Apocalipsa 4:11.

„Dumnezeu a creat Pământul pentru a fi locuința ființelor sfinte, fericite. Scopul acesta va fi împlinit când, reînnoit prin puterea lui Dumnezeu și eliberat de păcat și durere, el va deveni căminul veșnic al celor mântuiți.” – *Căminul advent*, p. 540 (cap. 86: *Viața în căminul din Eden*).

- c. Cum au fost Adam și Eva creați și ce plan a avut Dumnezeu pentru ei? Geneza 1:26; Psalmii 8:5, 6.

„Creați pentru a fi „chipul și slava lui Dumnezeu” (1 Corinteni 11:7), Adam și Eva au primit înzestrări care nu erau nevrednice de destinul lor măreț. Atrăgători și simetrici ca aspect, cu trăsături armonioase și frumoase, cu fețele îmbujorate de culoarea sănătății și de lumina bucuriei și speranței, ei purtau în înfățișarea exterioară asemănarea cu Creatorul lor. Și această asemănare nu se manifesta doar în natura fizică. Fiecare facultate a minții și sufletului reflecta slava Creatorului. Înzestrați cu daruri mentale și spirituale înalte, Adam și Eva erau creați cu „puțin mai prejos decât îngerii” (Evrei 2:7), ca ei să poată nu doar să discearnă minunile Universului vizibil, ci și să înțeleagă responsabilitățile și obligațiile morale.” – *Educația*, p. 20 (cap. *Școala din Eden*).

3. IEHOVA, ADEVĂRATUL ȘI VIUL DUMNEZEU

- a. Prin ce diferă Domnul, adevăratul Dumnezeu, de alți dumnezei? Ieremia 10:11, 12.

„Pe fiecare frunză din pădure sau piatră de pe munte, în orice stea care strălucește, pe Pământ, în văzduh și cer, a fost scris Numele lui Dumnezeu. Ordinea și armonia din creație vorbesc despre înțelepciunea și puterea infinită.” – *Patriarhi și profeți*, p. 51 (cap. 2: *Creațiunea*).

- b. De ce merită Dumnezeu toată ascultarea și reverența din partea noastră, mai presus de toate lucrurile? Isaia 42:5; 45:5; Psalmii 139:13, 15, 16.

„Iehova, Cel veșnic, existent prin Sine Însuși, Cel necreat, El Însuși Sursa și Susținătorul a toate, este singurul îndreptățit să primească reverența supremă și închinarea. Omului i se interzice să ofere primul loc în afecțiunea și slujirea sa altui obiect. Din orice cultivăm, care tinde să diminueze dragostea pentru Dumnezeu sau să interfereze cu slujirea datorată Lui, noi facem un zeu.” – *Ibid.*, p. 305 (cap. *Legea dată lui Israel*).

- c. Ce putem învăța din atitudinea îngerilor față de Dumnezeu? Isaia 6:1–3; Psalmii 96:8, 4.

„Umilința și reverența ar trebui să caracterizeze comportamentul tuturor celor care vin în prezența lui Dumnezeu. În Numele lui Isus putem veni înaintea Lui cu încredere, dar trebuie să nu ne apropiem de El cu îndrăzneala încumetării, ca și când El ar fi la același nivel cu noi. Sunt unii care se adresează marelui, atotputernicului și sfântului Dumnezeu, care locuiește în lumină de neapropiat, cum s-ar adresa unuia egal cu ei sau chiar inferior. Există unii care se comportă în casa Lui într-un fel în care nu s-ar încumeta s-o facă în camera de audiență a unui conducător pământesc. Aceștia ar trebui să își amintească faptul că ei sunt priviți de El, Cel pe care serafimii Îl adoră, în fața Căruia îngerii își acoperă fețele. Dumnezeu este foarte vrednic de adorație; toți cei care realizează cu adevărat că sunt în prezența Sa se vor pleca în umilință înaintea Lui.” – *Ibid.*, p. 252 (cap. 22: *Moise*).

„Dragostea supremă pentru Dumnezeu va fi manifestată în fiecare bărbat și femeie care sunt urmași adevărați ai lui Isus... Noi suntem creaturile Sale, lucrarea mâinilor Sale și El este îndreptățit să primească reverența, cinstea și dragostea.” – *Semnele timpului*, 4 martie 1897.

4. DUMNEZEU – DĂTĂTORUL DE VIAȚĂ

- a. **Cum i-a dat Dumnezeu viață primului om? Geneza 2:7. Datorită abilității Sale de a da viață, cum este descris Dumnezeu? Psalmii 36:9.**

„Când Dumnezeu l-a făcut pe om după Chipul Său, înfățișarea exterioară a omului era desăvârșită în toate privințele, dar fără viață. Apoi un Dumnezeu Persoană, existent prin Sine Însuși, a suflat în nările celui trup suflarea de viață și omul a devenit o ființă vie, inteligentă. Toate părțile organismului uman au fost puse în acțiune.” – *Pe urmele Marelui Medic*, p. 415 (cap. *O adevărată cunoaștere a lui Dumnezeu*, subcap. *Crearea pământului*).

„Inima care bate, pulsul care vibrează, fiecare nerv și mușchi din organismul viu, sunt ținute în ordine și activitate de puterea unui Dumnezeu omniprezent.” – *Ibid.*, p. 417 (cap. *O adevărată cunoaștere a lui Dumnezeu*, subcap. *Crearea pământului*).

- b. **Ce credea Avraam despre capacitatea lui Dumnezeu de a reda viața? Evrei 11:19.**

„Când [tatăl și fiul] au ajuns la locul pe care Dumnezeu i l-a indicat lui Avraam, el a construit acolo un altar și a așezat lemnul la locul lui, gata pentru jertfă, apoi l-a informat pe Isaac despre porunca lui Dumnezeu de a-l aduce pe el ca ardere de tot. El i-a repetat făgăduința pe care Dumnezeu i-a făcut-o de câteva ori, că prin Isaac va deveni o mare națiune și că în aducerea la îndeplinire a poruncii lui Dumnezeu de a-l omorî pe el, Dumnezeu își va împlini făgăduința Sa, pentru că El este capabil să îl învieze din morți.” – *Istoria mântuirii*, p. 82 (cap. *Testul suprem al credinței*).

- c. **Cum va fi manifestată această putere în viitor? Romani 8:11; 1 Corinteni 15:51-54.**

„Pământul s-a cutremurat cu putere când vocea Fiului lui Dumnezeu a chemat afară pe sfinții adormiți. Ei au răspuns la chemare și au ieșit îmbrăcați în nemurire glorioasă... Apoi sfinții vii și cei înviați și-au înălțat glasurile într-un strigăt de biruință lung și plin de bucurie. Trupurile celor care au coborât în mormânt purtând semnele bolii și morții au ieșit pline de sănătate veșnică și energie. Sfinții cei vii sunt schimbați într-o clipă, într-o clipeală de ochi și, înălțați împreună cu cei înviați, ei Îl întâlnesc pe Domnul în văzduh.” – *Experiențe și viziuni*, p. 287.

5. CREAȚI CA PARTE A FAMILIEI LUI DUMNEZEU

a. Cum este descrisă relația dintre Adam și Dumnezeu? Geneza 1:27; Luca 3:38. Cum era natura sa înainte de cădere?

„Omul trebuia să poarte chipul lui Dumnezeu, atât în înfățișarea exterioară, cât și în caracter. Doar Hristos singur este „expresia chipului” (Evrei 1:3) Tatălui; dar omul a fost făcut după asemănarea lui Dumnezeu. Natura sa era în armonie cu voința lui Dumnezeu. Minte sa era capabilă să înțeleagă lucrurile divine. Afețiunile sale erau curate; apetitul și pasiunile sale erau sub controlul rațiunii. El era sfânt și fericit, purtând chipul lui Dumnezeu și fiind în ascultare desăvârșită de voia Sa.

„Când omul a ieșit din mâna Creatorului său, el era cu o statură nobilă și simetrie perfectă. Înfățișarea sa purta culoarea rumenă a sănătății și radia de lumina vieții și bucuriei. Înălțimea lui Adam era mult mai mare decât a oamenilor care locuiesc astăzi Pământul. Eva era puțin mai mică la statură; totuși înfățișarea ei era nobilă și plină de frumusețe.” – *Patriarhi și profeți*, p. 45 (cap. 2: *Creațiunea*).

b. Ce libertate oferă Dumnezeu fiecărui suflet? Romani 14:12, 5 u.p.

„Legea dragostei fiind fundamentul guvernării lui Dumnezeu, fericirea tuturor ființelor inteligente create depindea de armonia lor perfectă cu marile principii ale neprihăririi. Dumnezeu dorește de la toate creaturile Sale slujire din dragoste – slujire care izvorăște din aprecierea caracterului Său. El nu găsește nicio plăcere în ascultarea cu forță; și tuturor El le oferă libertatea voinței, ca ei să poată să Îi aducă o slujire de bunăvoie.” – *Ibid.*, p. 34 (cap. 1: *De ce a fost îngăduit păcatul?*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. În ce mod influențează o înțelegere mai exactă despre Dumnezeu, relația noastră cu El?
2. Care a fost scopul lui Dumnezeu prin creație?
3. Cum ne vor ajuta ascultarea de Dumnezeu și de voința Sa să Îi arătăm reverență?
4. Cum este dependentă de Iehova chiar însăși existența noastră?
5. De ce ne-a oferit Dumnezeu libertatea de a alege în relația noastră cu El?

Isus Hristos: Exemplul nostru

„Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum v-am făcut Eu.” (Ioan 13:15).

„Dragostea pentru Dumnezeu, zelul pentru slava Sa și dragostea pentru ființele umane căzute, L-au adus pe Hristos pe Pământ să sufere și să moară. Aceasta era puterea care controla viața Sa. El ne invită să adoptăm acest principiu.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 330 (cap. 34: *Invitația*).

Recomandare pentru studiu: *Hristos, Lumina lumii*, p. 71–74, 426–431 (Cap. 7: *Ca un prunc*; cap. 47: *Servire*).

Duminică

2 aprilie

1. ISUS CA UN OM

- a. Ce calități a dovedit Isus când a fost pe Pământ? Filipeni 2:8; Luca 22:42.

„Delicat, plin de compasiune, simpatie și considerație permanentă față de alții, [Hristos] a reprezentat caracterul lui Dumnezeu și a fost angajat în mod constant în slujba lui Dumnezeu și a omului... Așa cum a fost Isus în natura umană, la fel intenționează Dumnezeu să fie și urmașii Săi. În puterea Lui, noi trebuie să trăim viața de puritate și noblețe pe care a trăit-o Mântuitorul.” – *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, p. 21 (15 ianuarie).

- b. Care a fost obiectivul vieții lui Isus pe Pământ? Ioan 17:4; 4:34; Psalmii 40:8.

„[Isus] a suportat orice încercare la care noi suntem supuși. Și El n-a exercitat pentru propriul Său interes nicio putere care nu ne este oferită și nouă în mod gratuit. Ca om, El a întâmpinat ispita și a biruit-o în puterea dată Lui de Dumnezeu. El spune: „Mă desfățez să fac voia Ta, oh, Dumnezeul Meu: da, Legea Ta este în fundul inimii Mele.” (Psalmii 40:8, engl.). Când mergea să facă bine și să vindece pe toți cei care erau chinuți de Satan, El făcea descoperit oamenilor caracterul legii lui Dumnezeu și natura slujirii Sale. Viața Sa mărturisea că este posibil ca și noi să ascultăm de legea lui Dumnezeu.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 24 (cap. 1: *Dumnezeu cu noi*).

2. PUNÂNDU-L PE DUMNEZEU PE PRIMUL LOC

- a. Care ar trebui să devină cea mai înaltă prioritate a vieții noastre? Matei 6:33; 1 Tesaloniceni 2:11, 12.

„Jugul care leagă în slujire este legea lui Dumnezeu. Marea lege a dragostei, descoperită în Eden, proclamată pe Sinai și, în noul legământ, scrisă în inimă, este cea care leagă lucrătorul uman de voința lui Dumnezeu... „Căci M-am pogorât din cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui Ce M-a trimis.” (Ioan 6:38). ...

„[Hristos] îi invită [pe cei care slujesc lumii] să caute mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, iar făgăduința Sa este că toate lucrurile de care au nevoie pentru această viață le vor fi date pe deasupra.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 329, 330 (cap. 34: *Invitația*).

- b. De ce este nevoie pentru a-L urma pe Dumnezeu pe deplin? Ieremia 29:13; Luca 14:33; Galateni 2:20.

„Căutați-L pe Dumnezeu cu toată inima... În sinceritate, cu sufletul flămând, strigați după Dumnezeu. Luptați-vă cu agenții cerești până veți obține biruința. Puneți-vă întreaga ființă în mâinile Domnului, suflet, trup și spirit și hotărâți-vă să fiți agenții Săi consacrați și iubitori, mișcați de voința Sa, controlați de gândul Său, umpluți de Spiritul Său.” – *Înalta noastră chemare*, p. 131 (5 mai).

- c. Care va fi rezultatul sigur, evident, atunci când intrăm într-o relație profundă cu Dumnezeu, predându-ne în mod complet Lui? Isaia 26:3; Matei 5:16.

„Acei care Îl cred pe Hristos pe cuvânt și își predau sufletele ca El să le păstreze, și viețile ca El să le disciplineze, vor găsi pace și liniște. Nimic din această lume nu îi poate întrista atunci când Isus îi face fericiți prin prezența Sa. În acceptare desăvârșită există odihnă desăvârșită... Viețile noastre pot părea o încurcătură; dar când ne predăm pe noi înșine înțeleptului Stăpân Lucrător, El va scoate din ele modelul vieții și caracterul care vor fi pentru slava Sa.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 331 (cap. 34: *Invitația*).

3. O VIAȚĂ DE SLUJIRE DIN DRAGOSTE

- a. Care sunt cele două principii fundamentale ale creștinismului? Matei 22:36–40. Cum trebuie să ne exprimăm noi dragostea față de semenii? Luca 10:29–37.

„În istoria samariteanului milos, Hristos ilustrează natura adevăratei religii. El arată că aceasta constă nu în sisteme, crezuri sau ritualuri, ci în îndeplinirea faptelor de iubire, în aducerea celui mai mare bine pentru ceilalți, în bunătatea veritabilă...

„Destinul omului va fi determinat de ascultarea sa de toată legea. Dragostea supremă față de Dumnezeu și dragostea imparțială față de om sunt principiile care trebuie cultivate în viață.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 497, 498 (cap. 54: *Samariteanul milos*).

- b. Care ar trebui să fie fundamentele unei vieți de slujire pentru lume? 1 Ioan 4:11, 12; 3:16–18.

„Un creștin temeinic își scoate motivațiile acțiunilor sale din dragostea adâncă a inimii pentru Stăpânul său. Prin rădăcinile afecțiunii sale față de Hristos, țâșnește un interes neegoist pentru frații săi. Dragostea ... iluminează fața și supune vocea; ea rafinează și înalță întreaga ființă.” – *Pe urmele Marelui Medic*, p. 490 (cap. *În contact cu alții*).

- c. Care era misiunea vieții lui Isus? Luca 19:10.

„Din cei mai timpurii ani ai Săi, [Isus] a fost stăpânit de un singur scop; El a trăit pentru a-i binecuvânta pe alții.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 70 (cap. 7: *Ca un prunc*).

„Isus a lucrat pentru a ușura fiecare caz de suferință pe care îl vedea. El avea puțini bani de oferit, dar adesea refuza să mănânce pentru a alina pe cei care păreau mai în nevoie decât El... El posedea un tact pe care niciunul [dintre frații Săi] nu-l avea sau nu dorea să-l aibă. Când ei vorbeau aspru ființelor sărace, degradate, Isus le căuta chiar pe acestea și le spunea cuvinte de încurajare. Celor care erau în nevoie, El le oferea un pahar de apă rece și le punea în mâini, în tăcere, propria Sa mâncare. Când El alina suferințele lor, adevărurile pe care El le învăța erau asociate cu acte de milostenie și erau astfel întărite în memorie.” – *Ibid.*, p. 87 (cap. 9: *Zile de luptă*).

4. LUCRÂND PENTRU NEVOILE SPIRITUALE ALE ALTORA

- a. De ce trăsătură de caracter avem nevoie pentru a sluji altora, așa cum a făcut Isus? Filipeni 2:5–8; Luca 22:26; Matei 23:11, 12.

„În viața și învățăturile Sale, Hristos ne-a dat un exemplu desăvârșit de slujire neegoistă, care își are originea în Dumnezeu. Dumnezeu nu trăiește pentru Sine Însuși. Prin crearea lumii și prin susținerea tuturor lucrurilor, El slujește în mod constant pentru alții. „El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și dă ploaie peste cei drepti și peste cei nedrepti.” (Matei 5:45). Acest ideal de slujire l-a încredințat Dumnezeu Fiului Său. Isus a fost trimis să stea în fruntea umanității ca, prin exemplul Său, El să poată învăța ce înseamnă să slujești. Întreaga Sa viață a fost sub legea slujirii. El a servit tuturor, a slujit tuturor. Astfel, El a trăit legea lui Dumnezeu și, prin exemplul Său, a arătat cum trebuie să ascultăm de ea.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 649 (cap. 71: *Un serv al servilor*).

- b. Ce grup de oameni a încurajat Isus, în mod special, să vină la El pentru ajutor? Marcu 10:13–16.

„În copiii care erau aduși în legătură cu El, Isus a văzut bărbați și femei care trebuiau să fie moștenitori ai harului Său și cetățeni ai Împărăției Sale... În învățăturile Sale, El S-a coborât la nivelul lor. El, Maiestatea cerului, nu a considerat că era sub nivelul Său să răspundă la întrebările lor și Și-a simplificat lecțiile Sale importante pentru a se potrivi înțelegerii lor copilărești. El a plantat în mințile lor sămânța adevărului care, în anii de mai târziu, urma să răsară și să aducă roade pentru viața veșnică.” – *Ibid.*, p. 512–515 (cap. 56: *Binecuvântarea copiilor*).

- c. Cu cine altcineva dorește Isus să lucrăm noi? Luca 5:32.

„[Mântuitorul] a venit să-L reprezinte pe Tatăl în aducerea soliei de speranță și salvare în lumea noastră. El n-a trăit pentru El Însuși; El nu Și-a consultat propriul Său confort și propria Sa plăcere; El nu a cedat ispitei; și El S-a coborât până la moarte pentru ca oamenii păcătoși să poată fi mântuiți și să trăiască veșnic în căminurile pe care El S-a dus să le pregătească pentru ei. Misiunea Lui era de a învăța sufletele care erau pe moarte în păcatele lor.

Hristos a pus această lucrare asupra fiecăruia pe care El l-a răscumpărat.” – *Lift Him Up*, p. 208.

5. DUMNEZEU LUCRÂND PRIN NOI

a. Care a fost sursa puterii lui Isus? Ioan 14:10.

„Dacă Hristos locuiește în inimile noastre, El va lucra în noi „și voința și înfăptuirea după buna Sa plăcere.” (Filipeni 2:13). Noi vom lucra așa cum a lucrat El; vom manifesta același spirit. Și astfel, iubindu-L pe El și rămânând în El, vom „crește în El în toate privințele, El care este Capul, și anume Hristos.” (Efeseni 4:15).” – *Calea către Hristos*, p. 75 (cap. 8: *Creșterea în Hristos*).

b. Cum putem avea, de asemenea, această experiență și care va fi rezultatul? Ioan 15:7.

„Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și se va împlini pentru voi. Când vă rugați, prezentați această făgăduință. Este privilegiul nostru să venim la El cu îndrăzneală sfântă. Când Îi cerem cu sinceritate să lase lumina Sa să strălucească peste noi, El ne va auzi și ne va răspunde. Dar noi trebuie să trăim în armonie cu rugăciunile noastre. Ele nu sunt de niciun folos dacă umblăm contrar lor.” – *Îndrumarea Copilului*, p. 499 (cap. *Pregătirea pentru a fi membru al bisericii*).

„Fiți siguri că Hristos este în voi, că inima voastră este sfârâmată, supusă și umilă. Dumnezeu îi va accepta doar pe cei umili și căiți. Cercul merită un efort de o viață, perseverent; da, merită totul. Dumnezeu vă va ajuta în eforturile voastre, dacă vă străduiți doar prin El.” – *Mărturii*, vol. 4, p. 259 (cap. *Egoism în biserică și în familie*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum a reprezentat Isus caracterul lui Dumnezeu, – când a fost aici, pe Pământ?
2. Cum putem găsi pacea și odihna pe care numai Dumnezeu le poate oferi?
3. La ce va conduce dragostea pentru Dumnezeu și cum se va manifesta această dragoste?
4. Ce a văzut Isus în copilașii aduși la El și cum le-a slujit El?
5. Ce înseamnă să „trăim în armonie cu rugăciunile noastre”?

Apel Dar Special pentru EDEN

„Sufletul binefăcător va fi săturat, și cel ce udă pe alții va fi udat și el” sunt cuvintele prin care cel mai înțelept om care a trăit vreodată își îndemna contemporanii la generozitate (Proverbe 11:25).

Pare greu de răspuns unui astfel de îndemn în situația în care oricum problemele (printre care și cele financiare) sunt numeroase în zilele noastre și capacitățile noastre de a le face față scad pe măsură ce resursele financiare disponibile sunt mai mici. Dar, nu este așa. David, inspirat de Dumnezeu, ne asigură: „Am fost tânăr și am îmbătrânit, dar n-am văzut pe cel neprihănit părăsit, nici pe urmașii lui cerșindu-și pâinea” (Psalmii 37:25).

În ultimul an Uniunea Română împreună cu frați predicatori din Europa, în urma unei vizite făcute la Sanatoriul Eden, văzând lucrarea de acolo, pe de o parte, și necesitățile de la fața locului, pe de altă parte, au hotărât includerea în lecțiile Școlii de Sabat din Europa un apel de dar special pentru sanatoriul EDEN, colecta fiind strânsă în lunile aprilie și octombrie. În urma darurilor strânse, lucrările de renovare de la Centrul de Sănătate au putut continua cu următoarele:

- s-a vopsit acoperișul clădirii principale, apoi s-a reușit vopsirea acoperișului clădirii auxiliare
- s-au renovat 5 saloane și băile aferente, renovarea constând practic din: montarea de gresie în salon, schimbarea gresiei, faianței, mobilierului de baie și a dulapului din fiecare cameră

Folosim această ocazie pentru a mulțumi tuturor celor care, fie din România, fie din afara ei, ne-au ajutat să facem acest loc unul mai primitiv, confortabil pentru cei care vin aici pentru a-și redobândi sănătatea, fie că sunt frați sau oameni care nu împărtășesc aceeași credință cu noi.

Deși știm că nevoile lucrării lui Dumnezeu nu constau doar din lucrarea de la Eden, vrem să apelăm din nou la bunăvoința voastră de a ajuta această lucrare, știind că primul cerc de lucrare misionară este cel în care ne aflăm. Întrucât acest Centru de sănătate lucrează sub autoritatea Uniunii Române, respectiv a regiunii Europa, din care suntem o parte, și că el se dovedește un mijloc valoros prin care evanghelia ajunge la semenii noștri, apelăm la toți cei care cunoașteți această lucrare să ne ajutați în realizarea următoarelor noastre nevoi imediate de renovare:

- 3 saloane de renovat complet
- 3 saloane de schimbat mobilierul din cameră și de montat gresie
- Renovarea încăperii de sauna, a băilor generale
- Amenajarea unei încăperi-salină

Pe termen lung, proiectele de renovare/modernizare ar fi:

- Montarea de panouri solare
- Asfaltarea curții
- Achiziționarea unui ascensor de persoane

Pentru cei care nu cunosc această lucrare, vă adresăm aceeași invitație făcută de Filip lui Natanael: „Vino și vezi!” (Ioan 1:46).

Cu mulțumiri, în numele celor care lucrează la Centrul de Sănătate EDEN și al celor care beneficiază de tratamentele practice în el,

Frații voștri din Uniunea Română

Spiritul Sfânt – Călăuzitorul nostru divin

„Urechile tale vor auzi după tine glasul care va zice: „Iată drumul, mergeți pe el!” când veți voi să vă mai abateți la dreapta sau la stânga.” (Isaia 30:21).

„Dumnezeirea a fost mișcată de milă pentru rasa umană și Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt S-au oferit să elaboreze un plan de mântuire.” – *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 190 (1 iulie).

Recomandare pentru studiu: *Istoria faptelor apostolilor*, p. 47–56 (cap. 5: *Darul duhului*); *Înalta noastră chemare*, p. 150–154 (24 mai – 28 mai).

Duminică

9 aprilie

1. A TREIA PERSOANĂ A DUMNEZEIRII

- a. De unde știm că Duhul Sfânt deține personalitate? 1 Corinteni 2:11; Romani 8:16, 26.

„Duhul Sfânt are o personalitate, altfel El nu ar putea mărturisi spiritelor noastre și cu spiritele noastre că suntem copii ai lui Dumnezeu. El trebuie să fie, de asemenea, o persoană divină, altfel El nu ar putea cerceta tainele care stau ascunse în gândul lui Dumnezeu.” – *Evangelizare*, p. 617 (*Interpretările greșite cu privire la trinitate*).

„Avem nevoie să realizăm că Duhul Sfânt, care este la fel de mult o persoană cum este și Dumnezeu, pășește în aceste locuri... [Dintr-o cuvântare pentru studenții de la Școala Avondale.]” – *Ibid.*, p. 616.

- b. În care trei Nume trebuie să fie botezată o persoană și de ce? Matei 28:19.

„Există trei persoane vii ale Trioului ceresc; în Numele acestor trei mari puteri – Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt – acei care Îl primesc pe Hristos prin credință vie sunt botezați, și aceste puteri vor coopera cu supușii ascultători ai cerului în eforturile lor de a trăi o nouă viață în Hristos.” – *Ibid.*, p. 615.

2. UN ÎNVĂȚĂTOR CERESC

a. Care este un alt nume dat Duhului Sfânt în Scripturi și ce lucrare face El pentru noi? Ioan 14:16, 26.

„Mângâietorul este numit „Duhul adevărului”. Lucrarea Lui este de a explica și apăra adevărul. El locuiește mai întâi în inimă, ca Duh al adevărului și astfel, El devine Mângâietorul. În adevăr, există mângâiere și pace, dar nici o pace reală sau mângâiere nu pot fi găsite în minciună. Prin teoriile false și tradiții, Satan câștigă putere asupra minții. Conducându-i pe oameni la standarde false, el deformează caracterul. Prin Scripturi, Spiritul Sfânt vorbește minții și imprimă adevărul în inimă. Astfel, El demască eroarea și o alungă din suflet. Prin Spiritul adevărului, lucrând prin cuvântul lui Dumnezeu, Hristos Își supune poporul Său ales.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 671 (cap. 73: *Să nu vi se tulbure inima*).

b. Cum este Spiritul Sfânt, de asemenea, o călăuză pentru noi? Ioan 16:13.

„Dacă oamenii ar dori să se lase modelați, s-ar înfăptui o sfințire a întregii ființe. Duhul va lua din lucrurile lui Dumnezeu și le va întipări în suflet. Prin puterea Sa, calea vieții va fi făcută atât de netedă încât nimeni nu e nevoie să se rățească.” – *Istoria faptelor apostolilor*, p. 53 (cap. 5: *Darul Duhului*).

„Cât de serios ar trebui să ne rugăm ca Acela care „cercetează toate lucrurile, da, chiar lucrurile profunde ale lui Dumnezeu”, Acela a cărui slujbă este de a aduce aminte poporului lui Dumnezeu toate lucrurile și de a-i călăuzi în tot adevărul, să poată fi cu noi în cercetarea Cuvântului Său Sfânt.” – *Mărturii pentru predicatori*, p. 111 (subcap. *În simplitate și credință*).

c. Care este una dintre căile prin care Duhul Sfânt imprimă adevărul în mintea noastră? Luca 24:32.

„Spiritul Sfânt făgăduit, pe care El urma să-L trimită după ce S-a înălțat la cer, este constant la lucru ca să îndrepte atenția la marea jertfă oficiată pe crucea de la Calvar, să arate lumii dragostea lui Dumnezeu pentru om și să dezvăluie, pentru sufletul condamnat, prețioasele lucruri ale Scripturilor.” – *Reflecting Christ*, p. 132.

3. UN AGENT REGENERATOR

a. Descrieți lucrările Duhului. Ioan 3:8.

„Deși nu putem vedea Duhul lui Dumnezeu, știm că oamenii care sunt morți în greșeli și păcate devin convinși și convertiți prin acțiunile Sale. Cel nepăsător și îndărătnic devine serios. Cei împietriți se pocăiesc de păcatele lor și cei necredincioși cred. Jucătorul la jocuri de noroc, bețivul, cel imoral, devin serioși, sobri și curați. Cel rebel și încăpățânat devine blând și asemenea lui Hristos. Când vedem aceste schimbări de caracter, putem să fim siguri că puterea lui Dumnezeu care convertește a transformat întregul om. Noi nu l-am văzut pe Duhul Sfânt, dar am văzut dovezile lucrării Sale în schimbarea caracterului celor care erau păcătoși împietriți și îndărătnici. Cum vântul mișcă prin forța sa copacii înalți și îi doboară la pământ, la fel și Spiritul Sfânt poate lucra asupra inimilor omenești și niciun om finit nu poate limita lucrarea lui Dumnezeu.” – *Evangelizare*, p. 288 (cap. *În ajutorul convertirii sufletelor*).

b. Cum va impresiona Duhul inima? Ioan 16:8.

„Numai când adevărul este însoțit în inimă de Duhul, el va ascuți conștiința sau va transforma viața. Un predicator poate fi capabil să prezinte litera cuvântului lui Dumnezeu; el poate fi familiarizat cu toate poruncile și făgăduințele; dar, semănarea de către el a seminței Evangheliei, nu va avea succes dacă această sămânță nu este însuflețită la viață de către roua cerească. Fără cooperarea Duhului lui Dumnezeu, nici educația amplă, nici privilegiile, oricât de mari ar fi, nu pot face din cineva un canal de lumină.” – *Slujitorii Evangheliei*, p. 284 (cap. *Duhul Sfânt*).

„Cine, dacă nu Duhul Sfânt, prezintă înaintea minții standardele morale ale neprihănirii, convinge de păcat, produce întristare evlavioasă, care lucrează pocăința, de care nu este nevoie să te căiești și inspiră pentru a exercita credința în Cel care singur poate mântui din toate păcatele.” – *Reflecting Christ*, p. 132.

„De ce folos ar fi fost pentru noi ca Singurul Fiu al lui Dumnezeu să Se umilească, să îndure ispitele vrăjmașului viclan, să i se împotrivescă întreaga viață pe Pământ și să moară Cel Drept pentru cel nedrept, ca omenirea să nu piară, dacă Duhul nu ne-ar fi fost dat ca un agent constant, lucrător și regenerat pentru a face eficient în dreptul nostru ce a fost înfăptuit de Mântuitorul lumii?” – *Solii alese*, vol. 3, p. 137.

4. LUCRAREA DUHULUI ÎN INIMĂ

a. **Cum ne îndeamnă Duhul Sfânt să facem ce este drept? Isaia 30:21.**

„Cel care face voia lui Dumnezeu, cel care umblă pe cărările pe care Dumnezeu le-a trasat, nu se poate împiedica sau cădea. Lumina Spiritului călăuzitor al lui Dumnezeu îi dă o percepție clară a datoriei sale și îl conduce bine până la capătul lucrării sale.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 527 (cap. *Lazăre, vino afară!*).

„Dar cei care doresc să fie cu adevărat ai lui Hristos, vor asculta vocea care zice: „Iată drumul, mergeți pe el.” (Isaia 30:21). Ei vor decide să urmeze cursul dreptății, deși este mai greu de urmat, mai dureros de urmărit, decât calea propriilor inimi.” – *That I May Know Him*, p. 251.

b. **Cum ne ajută Duhul în slăbiciunile noastre? Romani 8:26.**

„Hristos, Mijlocitorul nostru, și Duhul Sfânt mijlocesc în mod constant în favoarea omului, dar Duhul nu pledează pentru noi așa cum face Hristos, care prezintă sângele Său, vărsat de la întemeierea lumii; Duhul lucrează asupra inimilor noastre, făcând să izvorască din ele rugăciuni și pocăință, laudă și mulțumiri. Mulțumirea care curge de pe buzele noastre este rezultatul Spiritului care impresionează corzile sufletului cu amintiri sfinte, reînviind muzica în inimă.” – *Comentarii biblice AZȘ [Comentarii E. G. White]*, vol. 6, p. 1077, 1078.

c. **Ce rol joacă Duhul în convertirea noastră? Ezechiel 36:25–27.**

„Oamenii pot fi membri în biserică și pot lucra aparent cu seriozitate, îndeplinind un șir de datorii de la an la an și totuși să fie neconvertiți... Dar când adevărul este primit ca adevăr de către inimă, el trece prin conștiință și captivează sufletul cu principiile sale curate. El este așezat în inimă de Spiritul Sfânt, care descoperă frumusețea lui minții, ca puterea sa transformatoare să poată fi văzută în caracter.” – *Reflecting Christ*, p. 217.

5. NICIO CONDAMNARE

- a. Ce este scris cu privire la relația noastră cu Dumnezeu când suntem călăuziți de Spiritul Său? Romani 8:1.

„Așadar, voi nu sunteți ai voștri; ați fost cumpărați cu un preț. „Nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur;... ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană” (1 Petru 1:18,19). Prin acest simplu act de a crede în Dumnezeu, Duhul Sfânt a dat naștere unei noi vieți în inima voastră. Voi sunteți ca un copil născut în familia lui Dumnezeu și El vă iubește cum Îl iubește pe Fiul Său.

Acum că te-ai predat pe tine însuși lui Isus, nu da înapoi, nu te re-trage de la El, ci zi de zi, spune: „Sunt al lui Hristos; m-am predat Lui”; și cere-I să îți dea Spiritul Său și să te păstreze prin harul Lui. După cum prin predarea ta lui Dumnezeu și crezând în El, devii copilul Său, tot astfel tu trebuie să trăiești în El. Apostolul spune: „După cum L-ați primit pe Hristos Isus, Domnul, tot așa să și umblați în El.” (Coloseni 2:6).” – *Calea către Hristos*, p. 51, 52 (cap. 6: *Credința și acceptarea*).

- b. Cât de apropiată va fi relația noastră cu Hristos atunci? Matei 10:20.

„Apoi, cu Hristos lucrând în tine, vei manifesta același spirit și vei face aceleași fapte bune – fapte de neprihănire, ascultare. ...

„Singurul nostru motiv de speranță este neprihănirea lui Hristos atribuită nouă, și aceasta este înfăptuită de Duhul Său lucrând în și prin noi.” – *Ibid.*, p. 63 (cap. 7: *Dovada adevăratei ucenicii*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce relație are Duhul Sfânt cu Tatăl și cu Fiul?
2. Cum lucrează Duhul Sfânt pentru a imprima adevărul în minte?
3. Cum cunoaștem că Duhul Sfânt lucrează în viața cuiva?
4. Cum mijlocește Duhul Sfânt pentru noi?
5. Când Duhul Sfânt produce o viață nouă, ce vom fi noi conduși să facem în fiecare zi?

Umblând personal cu Dumnezeu

„Gustați și vedeți ce bun este Domnul! Ferice de omul care se încrede în El!” (Psalmii 34:8).

„Dumnezeu dorește să restaureze chipul Său în voi. Credeți că El este ajutorul vostru. Hotărâți-vă să deveniți familiarizați cu El. Pe măsură ce vă apropiați de El prin mărturisire și pocăință, El Se va apropia de voi cu îndurare și iertare.” – *The Review and Herald*, 15 Februarie 1912.

Recomandare pentru studiu: *Educația*, p. 253–261 (cap. *Credința și rugăciunea*).

Duminică

16 aprilie

1. O SCHIMBARE A INIMII

a. Cum este inima noastră naturală și ce dorește Dumnezeu să ne dea în schimbul ei? Ieremia 17:9; Ezechiel 36:26.

„Când Isus a vorbit despre o inimă nouă, El S-a referit la minte, viață, întreaga ființă. A face o schimbare a inimii înseamnă a lăsa în urmă iubirea de lume și a ne atașa de Hristos. A avea o inimă nouă înseamnă a avea o minte nouă, noi scopuri, noi motivații. Care este semnul unei inimi noi? – O viață schimbată. Este o moarte zilnică, oră de oră, a eului și a mândriei.” – *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 100 (2 aprilie).

b. Ce experiență dorește Dumnezeu să avem când primim o inimă nouă? Iov 22:21; Ieremia 24:7.

„Orice direcție de cercetare am urma, cu scopul sincer de a ajunge la adevăr, suntem aduși în legătură cu Inteligența atotputernică, nevăzută, care lucrează în și prin toți. Mintea omului este adusă în comuniune cu mintea lui Dumnezeu, cel mărginit cu Cel Infinit. Efectul unei astfel de comuniuni asupra trupului, minții, și sufletului depășește posibilitățile de estimare.

„În această comuniune se găsește cea mai înaltă educație.” – *My Life Today*, p. 264.

2. ÎNCREZÂNDU-NE ÎN DUMNEZEU CA TATĂ AL NOSTRU

- a. Ce exemple avem în Scriptură, care ne arată încrederea supremă? Luca 23:46; Geneza 22:7-9.

„În mijlocul întinericului, aparent părăsit de Dumnezeu, Hristos a băut până la ultimele drojdii din paharul suferinței umane. În acele ore cumplite, El S-a bazat pe dovezile acceptării Tatălui Său, oferite Lui până atunci. El era familiarizat cu caracterul Tatălui Său; El înțelegea dreptatea Lui, îndurarea Lui și marea Sa dragoste. Prin credință, El S-a odihnit în El, Cel pe Care fusese întotdeauna bucuria Sa să Îl asculte. Și când în supunere S-a încredințat lui Dumnezeu, sentimentul pierderii favorii Tatălui a dispărut. Prin credință, Hristos a fost victorios.” - *Hristos, Lumina lumii*, p. 756 (cap. 78: Golgota).

- b. Ce implică încrederea în Dumnezeu? Proverbele 3:5, 6.

„Bizuiți-vă pe propria voastră înțelegere, dragi frați, când vă croiți drum prin lume și veți recolta durere și descurajare. Încredeți-vă în Domnul cu toată inima voastră și El vă va călăuzi pașii în înțelepciune și investițiile voastre vor fi sigure pentru această lume și pentru cea care va urma.” - *Mărturii*, vol. 5, p. 427 (*Afacerile și religia*).

- c. În cine avem tendința, în mod natural, să ne punem încrederea și ce sfat ne oferă Dumnezeu? Psalmii 118:8, 9; Proverbele 29:25.

„Oricare ar fi poziția pe care o ocupăm în viață, oricare ne-ar fi afacerile, trebuie să fim suficient de umiliți ca să simțim nevoia noastră de ajutor; trebuie să ne bazăm în mod absolut pe învățăturile cuvântului lui Dumnezeu, recunoscând providența Sa în toate lucrurile și să fim credincioși, golindu-ne sufletele noastre în rugăciune.” - *Ibid.*

„Fiecare individ trebuie să caute să cunoască, prin rugăciune serioasă, Cuvântul lui Dumnezeu pentru el însuși și apoi să îl împlinească... Aduceți la Domnul toate poverile voastre, atât cele publice, cât și cele personale, și așteptați răspunsul Lui. Veți avea apoi o experiență individuală, o convingere a prezenței Sale și a disponibilității Sale de a asculta rugăciunile voastre pentru înțelepciune și pentru instrucțiune, care vă vor da asigurarea și încrederea în voința Domnului de a vă sprijini în nedumeririle voastre.” - *Astăzi cu Dumnezeu*, p. 82.

3. PETRECÂND TIMP CU CUVÂNTUL

- a. **Ce experiență dorește Domnul să avem în studiul nostru personal al Bibliei? Ieremia 15:16; Psalmii 34:8.**

„Sufletul care este hrănit cu pâinea vieții va avea fiecare facultate vitalizată de Duhul lui Dumnezeu.” – *Mărturii*, vol. 6, p. 153 (*Caracterul și lucrarea profesorilor*).

„Fiecare trebuie să-și însușească binecuvântarea pentru propriul său suflet, sau altfel nu va fi hrănit... Știți că nu veți fi hrăniți uitându-vă la o masă întinsă frumos și uitându-vă cum mănâncă alții. Am flămânzi dacă nu am consuma hrana fizică, și ne vom pierde puterea spirituală și vitalitatea dacă nu ne hrănim cu pâinea spirituală...”

„Acei care mănâncă și digeră acest Cuvânt, făcând din el parte a oricărei acțiuni și al oricărui atribut de caracter, cresc întăriți în puterea lui Dumnezeu. Aceasta dă vigoare morală sufletului, desăvârșind experiența și aducând bucurii care vor rămâne pentru totdeauna.” – *Credința prin care trăiesc*, p. 22.

- b. **Ce trebuie să facem mai întâi pentru a putea vorbi altora despre marile lucrări ale lui Dumnezeu? Psalmii 119:27.**

- c. **Ce alte binecuvântări vin pentru noi când petrecem timp în studierea Cuvântului lui Dumnezeu? Psalmii 17:4; 119:11, 93; Romani 10:17.**

„Spiritul Sfânt iubește să Se adreseze tinerilor și să le descopere comorile și frumusețile din Cuvântul lui Dumnezeu. Făgăduințele rostite de marele Învățător vor captiva simțurile și vor anima sufletul cu o putere spirituală care este de origine divină. În mintea roditoare va avea loc o creștere a familiarității cu lucrurile divine, care va fi asemenea unei baricade împotriva ispitei.

„Cuvintele adevărului vor crește în importanță și vor căpăta o lărgime și o plinătate a înțelesului pe care nici nu am visat-o vreodată. Frumusețea și bogățiile cuvântului au o influență transformatoare asupra minții și caracterului. Lumina dragostei cerești va cădea asupra inimii ca o inspirație.” – *Parabolele Domnului Hristos*, p. 132 (cap. 11: *Lucruri vechi și noi*).

„Inima în care sunt depozitate adevărurile prețioase ale Cuvântului lui Dumnezeu este întărită împotriva ispitei lui Satan, împotriva gândurilor necurate și faptelor nesfinte.” *My Life Today*, p. 28.

4. VORBIND CU DUMNEZEU

- a. **Ce nu ar trebui să uităm niciodată când aducem cererile noastre înaintea lui Dumnezeu? Filipeni 4:6.**

„Te vei bucura de orice lucru bun pe care Domnul Dumnezeu ți l-a dat.’ Recunoștința și laudele ar trebui să fie exprimate către Dumnezeu pentru binecuvântările vremelnice și pentru toate mângâierile pe care El le revarsă asupra noastră. Dumnezeu ar dori ca fiecare familie pe care El o pregătește pentru a moșteni căminul de sus, să îi dea slavă Lui pentru comorile bogate ale harului Său.” – *Îndrumarea copilului*, p. 148 (cap. *Voioșie și mulțumire*).

„Dacă păstrăm întotdeauna pe Domnul în fața noastră, lăsând inimile noastre să izbucnească în mulțumiri și laudă la adresa Lui, vom avea o continuă prosperitate în viața religioasă. Rugăciunile noastre vor lua forma conversațiilor cu Dumnezeu, ca și cum am vorbi cu un prieten. El ne va spune tainele Sale nouă, personal. Adesea, ne va cuprinde un simțământ dulce, plin de bucurie, al prezenței lui Isus.” – *Parabolele Domnului Hristos*, p. 129 (cap. 11: *Lucruri vechi și noi*).

- b. **Ce exemplu de comuniune cu Tatăl Său a dat Isus, când era pe Pământ? Luca 6:12.**

„Mântuitorul a fost un lucrător neobosit. El nu și-a măsurat lucrarea în ore. Timpul Său, inima Sa, puterea Sa erau oferite pentru lucrarea în beneficiul omenirii. Întreaga zi era devotată lucrării și întreaga noapte era petrecută în rugăciune, ca să poată fi întărit să întâmpine vrăjmașul viclean cu toate lucrările sale înșelătoare și să poată fi susținut în lucrarea Sa de înălțare și restaurare a omenirii.” – *Mărturii*, vol. 9, p. 45 (cap. *O lipsă de simpatie*).

- c. **Cât de des ar trebui să ne rugăm? Psalmii 5:3; 55:17; 1 Tesaloniceni 5:17.**

„Dacă dorim să dezvoltăm un caracter pe care Dumnezeu să-l accepte, trebuie să ne formăm obiceiuri corecte în viața noastră religioasă. Rugăciunea zilnică este esențială pentru a crește în har și chiar pentru însăși viața spirituală, la fel cum este hrana fizică. Ar trebui să ne obișnuim să înălțăm adesea gândurile spre Dumnezeu în rugăciune. Dacă mintea rătăcește, trebuie s-o aducem înapoi; prin efort perseverent, obiceiul va face în cele din urmă ca aceasta să fie ceva ușor.” – *Solii pentru tineret*, p. 114, 115 (cap. *Sfințirea – o lucrare zilnică*).

5. CÂND DUMNEZEU ASCULTĂ

- a. Care sunt condițiile pentru ca Dumnezeu să asculte și să răspundă la rugăciune? Isaia 57:15; Matei 21:22.

„Rugăciunea este mijlocul rânduit de cer pentru succesul în conflictul cu păcatul și dezvoltarea caracterului creștin. Influențele divine, care vin ca răspuns la rugăciunea credinței, vor realiza, în sufletul celui care cere, toate lucrurile pentru care el stăruie. Iertarea de păcat, Duhul Sfânt, un caracter ca al lui Hristos și putere de a face voia Sa, fiecare dar pe care El l-a făgăduit, noi putem să le cerem; și promisiunea este: „Veți primi.” – *Istoria faptelor apostolilor*, p. 564 (cap. 55: *Schimbare prin har*).

„Cereți-I lui Dumnezeu pentru voi acele lucruri pe care voi nu le puteți face pentru voi înșivă. Spuneți-I lui Isus totul. Deschideți înaintea Lui tainele inimii voastre; pentru că ochiul Său cercetează cel mai ascuns colțisor al sufletului și El citește gândurile voastre ca pe o carte deschisă. Când ați cerut lucrurile care sunt necesare pentru binele sufletului vostru, credeți că le veți primi și le veți avea.” – *Căminul advent*, p. 299 (cap. 51: *Sfaturi către copii*).

- b. Numai când nu ascultă Dumnezeu rugăciunile noastre? Psalmii 66:18.

„Săvârșirea deliberată a unui păcat cunoscut aduce la tăcere vocea Duhului și desparte sufletul de Dumnezeu... Dumnezeu îi va onora doar pe acei care Îl onorează.” – *Solii pentru tineret*, p. 114 (cap. *Sfințirea – o lucrare zilnică*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce înseamnă a avea o inimă nouă?
2. Cum a arătat Isus încredere în Tatăl Său, chiar și atunci când suferea simțământul pierderii favorii Tatălui Său?
3. Când ne umplem mințile de Cuvântul lui Dumnezeu, cum va fi experiența noastră creștină?
4. Cum pot rugăciunile noastre să devină ca o conversație cu Dumnezeu?
5. Ce fel de lucruri putem să Îi spunem lui Dumnezeu în rugăciune și cum influențează aceasta relația noastră cu El?

Trăind regula de aur

„Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel.” (Matei 7:12).

„Regula de aur este principiul adevăratei politeți și cea mai fidelă ilustrare a ei se observă în viața și caracterul lui Isus.” – *Cugetări de pe Muntele Ferișirilor*, p. 135 (cap. 6: *Nu judecând, ci lucrând*).

Recomandare pentru studiu: *Mărturii*, vol. 2, p. 133–136 (cap. *Iubirea adevărată*).

Duminică

23 aprilie

1. DEFININD REGULA DE AUR

a. Ce este „regula de aur”? Matei 7:12.

„Iudeii se preocupau cu privire la ceea ce ei ar trebui să primească; povara neliniștii lor era să își asigure ceea ce se gândeau ei că li se cuvine în ce privește puterea, respectul și slujirea. Dar Hristos învață că îngrijorarea noastră nu ar trebui să fie: „Cât de mult să primim?” ci, „Cât de mult putem da?”. Standardul obligațiilor noastre față de alții se găsește în ceea ce considerăm noi înșine că ar fi obligația lor față de noi.

În relațiile voastre cu alții, puneți-vă în locul lor. Pătrundeți sentimentele lor, dificultățile lor, dezamăgirile lor, bucuriile lor și necazurile lor. Identificați-vă cu ei și apoi faceți-le așa cum, dacă ar fi să schimbați locul cu ei, ați dori ca ei să vă trateze. Aceasta este adevărata regulă a onestității.” – *Cugetări de pe Muntele Ferișirilor*, p. 134 (cap. 6: *Nu judecând, ci lucrând*).

b. Care este fundamentul regulii de aur? Matei 22:37–39.

„Trebuie să exemplificați în viața voastră ce înseamnă să iubești pe Dumnezeu cu toată inima ta și pe aproapele tău ca pe tine însuși. Legați de Dumnezeu cu înțelepciune și dragoste, veți demonstra lumii faptul că nu trăiți pentru această lume, ci pentru cea care nu este trecătoare, ci veșnică.” – *That I May Know Him*, p. 90.

2. PURTÂND DE GRIJĂ CELOR DEFAVORIZAȚI

- a. Față de cine suntem datori prin privilegiul de a da solia Evangheliei atât prin învățatură, cât și prin exemplu? Romani 1:14, 15.

„Oricine care a fost făcut un ispravnic al bogățiilor harului lui Dumnezeu este chemat să le împartă sufletelor în neștiință și întuneric, la fel cum, dacă ar fi în locul lor, și-ar dori ca ei să le împartă cu el... Cu tot ceea ce ați cunoscut despre dragostea lui Dumnezeu, cu tot ce ați primit din bogatele daruri ale harului Său de sus, sunteți datori față de cel mai întunecat și degradat suflet de pe Pământ, ca să împărtășiți aceste daruri cu acel suflet.” – *Cugetări de pe Muntele Fericitilor*, p. 135 (cap. 6: *Nu judecând, ci lucrând*).

- b. Față de cine altcineva trebuie să avem o grijă specială în această viață? Iacov 1:27; Iov 29:15, 16.

„Orice ați deține mai mult decât semenii voștri vă face să fiți datori, în acel grad, față de toți cei care sunt mai puțin favorizați. Dacă avem bogăție sau chiar confortul vieții, atunci suntem sub cea mai solemnă obligație de a avea grijă de bolnavul suferind, de văduvă și de orfan, exact așa cum ne-am dori ca ei să aibă grijă de noi dacă s-ar inversa situația noastră cu a lor.” – *Ibid.*, p. 136.

„Prin dragostea și slujirea noastră pentru copiii în nevoie [ai lui Hristos] dăm dovadă despre autenticitatea dragostei noastre pentru El.” – *Pe urmele Marelui Medic*, p. 205 (cap. *Săracii lipsiți de ajutor*).

- c. De ce nu a fost Isus acceptat de mulți oameni, când locuia pe Pământ? Isaia 53:2. Ce putem învăța din acest raport biblic, atunci când încercăm să-i ajutăm pe alții?

„În loc de a căuta să devenim noi înșine favoriți sau să lingușim pe cineva care poate fi extrem de băgat în seamă, vedeți dacă nu este vreun copil sărac, care nu este favorizat, căruia nu i se arată nicio amabilitate deosebită și faceți din acesta preocuparea atenției voastre egoiste. Acei care sunt în mod special atrăgători nu vor fi în lipsă de prieteni; în timp ce acei care sunt mai puțin plăcuți la înfățișare, care sunt timizi și cu care este greu să te familiarizezi, pot avea trăsături de caracter alese și sunt cumpărați cu sângele lui Hristos.” – *Înalta noastră chemare*, p. 259 (10 septembrie).

3. ÎMPLININD PRINCIPIILE LEGII

a. Cum a trăit Isus principiile legii? Fapte 10:38.

„Oh, ce raze de blândețe și frumusețe au strălucit în viața de zi cu zi a Mântuitorului nostru! Ce dulceață se revărsa chiar din prezența Sa! Același spirit va fi descoperit în copiii Săi. Acei cu care locuiește Hristos vor fi înconjurați de o atmosferă divină. Hainele lor albe de puritate vor fi înmiresmate de parfum din grădina Domnului. Fețele lor vor reflecta lumina de la El, luminând cărarea pentru picioarele care se poticnesc și sunt obosite.” – *Cugetări de pe Muntele Fericitilor*, p. 135 (cap. 6: *Nu judecând, ci lucrând*).

b. Ce este necesar pentru noi ca să-L urmăm pe Hristos în dragoste față de Dumnezeu și față de semenul nostru? Luca 9:23; Galateni 2:20.

„Omului i se cere să-L iubească pe Dumnezeu în mod suprem, cu toată puterea, mintea și tăria sa și pe aproapele său ca pe el însuși. El nu poate face aceasta posibil dacă nu se leapădă de el însuși. A te lepăda de eu înseamnă a controla spiritul, când pasiunea se luptă pentru supremație; a rezista ispitei de a critica și a rosti cuvinte căutătoare de greșeli; a avea răbdare cu copilul care este leneș și al cărui comportament este supărător și dificil; a sta la postul datoriei chiar dacă ceilalți cad; a ridica responsabilitățile ori de câte ori și oriunde datoria o cere, nu pentru a câștiga aplauze, nu din diplomație, ci de dragul Stăpânului, care a dat fiecăruia dintre urmașii Săi o lucrare care trebuie făcută cu loialitate neșovăielnică. A renunța la sine înseamnă a face bine atunci când înclinația ne-ar conduce să slujim și să ne plăcem nouă înșine. Înseamnă să lucrăm cu răbdare și cu voioșie pentru binele altora, chiar dacă eforturile noastre poate nu par apreciate.” – *In Heavenly Places*, p. 223.

c. Cum ne dă Isus posibilitatea să-I urmăm exemplul? Tit 2:14.

„Acceptarea noastră din partea lui Dumnezeu este sigură numai prin Fiul Său iubit, și faptele bune sunt doar un rezultat al lucrării dragostei Sale iertătoare de păcat. Ele nu ne aduc nicio onoare și nu avem nimic care să ne aducă împăcarea datorită faptelor noastre bune prin care putem pretinde o contribuție la salvarea sufletelor noastre. Mântuirea este darul gratuit al lui Dumnezeu pentru cel care crede, oferit lui doar de dragul lui Hristos.” – *Comentarii biblice AZS* [Comentarii E. G. White], vol. 5, p. 1122.

4. IUBIND PE CEL ANTIPATIC

a. Cum putem depăși standardele de bunătate ale lumii? Matei 5:44–47.

„El, [Hristos] ar dori ca noi să iubim pe cei ce ne asupresc și ne fac răul. Nu trebuie să exprimăm prin cuvinte sau acțiuni spiritul pe care ei îl manifestă, ci să valorificăm fiecare ocazie pentru a le face bine.” – *The Upward Look*, p. 220.

„El, Care a dat pe munte învățătura: „Iubiți pe vrăjmașii voștri,” a exemplificat El Însuși principiul: „nu întoarceți rău pentru rău, nici ocară pentru ocară; ci dimpotrivă, binecuvântați” (Matei 5:44; 1 Petru 3:9).” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 265 (cap. 27: „Poți să mă curățești”).

b. Cum putem trăi noi, în mod practic, la standardul de dragoste al lui Hristos? Proverbele 20:22; 24:29, 17; 25:21, 22.

„Mântuitorul nostru Și-a părăsit căminul Său din cer pentru a aduce pâinea vieții dușmanilor Săi. Prin calomnia și persecuția care au fost adunate asupra Lui de la leagăn la mormânt, ei L-au determinat să exprime doar dragostea iertătoare. Prin profetul Isaia, El spune: „Mi-am dat spatele înaintea celor ce Mă loveau și obrajii înaintea celor ce-Mi smulgeau barba; nu Mi-am ascuns fața de ocări și de scuișări.” „Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.” (Isaia 50:6; 53:7). Și de la crucea Calvarului coboară, prin veacuri, rugăciunea Sa pentru ucigașii Săi și solia de speranță pentru tâlharul muribund.” – *Cugetări de pe Muntele Fericităților*, p. 71 (cap. 3: *Spiritualitatea Legii*).

c. Ce se întâmplă celor care dăruiesc altora? Matei 7:2 (a doua parte); Luca 6:38.

„Tot ceea ce dăruim vom primi înapoi. Binecuvântările pământestești pe care le împărțim cu alții pot fi, și adesea sunt, răsplătite cu aceeași monedă. Ceea ce dăruim, se întoarce la noi, la vreme de nevoie, într-o măsură împătrită, după moneda regală. Dar, pe lângă aceasta, toate darurile sunt răsplătite, chiar în această viață, prin revărsarea deplină a dragostei Sale, care este suma întregii slave cerești și a comorilor ei.” – *Ibid.*, p. 136 (cap. 6: *Nu judecând, ci lucrând*).

5. SLUJIRE NEEGOISTĂ

- a. **Ce atitudine este necesară pentru a urma exemplul lui Isus de slujire neegoistă? Filipeni 2:4.**

„Inima în care este cultivată dragostea lui Hristos, va poseda acea dragoste de frați care nu caută folosul său.” – *Patriarhi și profeți*, p. 133 (cap. 12: *Avraam în Canaan*).

„Pavel a fost dornic în mod profund ca umilința lui Hristos să poată fi văzută și observată. El a fost încredințat că dacă oamenii puteau fi conduși să ia în considerare sacrificiul uimitor făcut de Maiestatea cerului, egoismul ar fi fost alungat din inimile lor.” – *Pe urmele Marelui Medic*, p. 501, (cap. *Dezvoltarea personală și slujirea*).

„Oricine care acceptă pe Hristos ca Mântuitor personal va tânji după privilegiul slujirii lui Dumnezeu. Contemplând ceea ce cerul a făcut pentru el, inima lui este mișcată de dragoste infinită și recunoștință plină de venerație. El este dornic să arate dragostea sa pentru Hristos și pentru cei pe care i-a luat în stăpânire prin răscumpărare. El își dorește truda, dificultățile și sacrificiul.” – *Ibid.*, p. 502.

- b. **Ce altceva ar trebui să ne amintim când lucrăm împreună, ca biserică? Romani 12:16, 17; 1 Corinteni 1:10.**

„Puterea poporului lui Dumnezeu stă în unirea lor cu El, prin Unicul Său Fiu, și unirea lor unul cu altul. Nu există două frunze de copac identice; la fel nici toate mințile nu se îndreaptă în aceeași direcție. Dar în timp ce lucrurile stau astfel, poate fi unitate în diversitate.” – *Comentarii biblice ale AZS* [Comentarii E. G. White], vol. 6, p. 1083.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce înseamnă să urmărim regula de aur?
2. Cum se aplică regula de aur pentru a da solia Evangheliei?
3. Care sunt câteva moduri practice prin care pot să mă lepăd de mine însumi?
4. Cum a descoperit Isus dragostea Sa pentru cei care s-au purtat urât cu El?
5. Când mă gândesc la marele sacrificiu pe care Isus l-a făcut pentru mine, cum pot să îmi arăt dragostea față de El?

Darul Sabatului întâi pentru misiunile mondiale

Trăim în ultimele clipe ale istoriei planetei Pământ și Domnul nostru așteaptă cu nerăbdare de mult timp să ne ia acasă. Evenimentele profetice care se desfășoară chiar în fața ochilor noștri ne spun că a doua venire a lui Isus este aproape, chiar la uși. Din nefericire, solia Evangheliei nu a ajuns la capătul lumii și nu orice persoană a avut ocazia de a auzi adevărul pentru acest timp. „Oamenii vor fi în curând forțați să ia decizii mari și ei trebuie să aibă ocazia de a auzi și înțelege adevărul Bibliei, pentru ca să poată să ia o poziție în mod înțelept, de partea cea dreaptă.” – *Evanghelizare*, p. 25 (secțiunea 2: *Locuitorii marilor orașe*).

Ca membri ai bisericii lui Dumnezeu, este privilegiul nostru de a reprezenta caracterul Său și de a lua parte la răspândirea Evangheliei până la capătul lumii, oferind timpul nostru, puterea și resursele noastre financiare pentru această lucrare specială.

Mulțumită rugăciunilor și contribuțiilor financiare ale membrilor și prietenilor noștri, noi misiuni au fost înființate în multe regiuni. Aceste noi misiuni încă au nevoie de ajutorul nostru până când vor fi bine organizate și se vor auto-întreține. Avem, de asemenea, nevoie de a continua să deschidem noi misiuni. În fiecare an strângem un dar special pentru a suplini mijloacele necesare pentru a răspândi solia în multe părți ale globului.

„În acest timp ar trebui să fie reprezentanți ai adevărului prezent în fiecare oraș și în părțile îndepărtate ale Pământului. Întregul Pământ trebuie să fie luminat de slava adevărului lui Dumnezeu. Lumina trebuie să strălucească în toate ținuturile și la toți oamenii. Și de la cei care au primit-o, lumina trebuie să strălucească mai departe.” – *Ibid.*, p. 407 (cap. *Vestirea soliei în Europa*).

„Este nevoie de misionari în câmpurile în care abia s-a pătruns. Se deschid constant câmpuri noi. Adevărul trebuie să fie tradus în limbi diferite ca toate națiunile să se poată bucura de influența sa pură, dăătoare de viață.” – *Ibid.*, p. 409.

În acest Sabat apelăm cu seriozitate la voi să vă uniți eforturile cu misionarii și familiile lor, oferind cu generozitate pentru a susține misiunile noastre mondiale. În acest fel, putem să ajutăm împreună la iluminarea Pământului cu slava lui Dumnezeu și la grăbirea revenirii lui Isus.

Frații voștri din Departamentul Misionar

Alegându-ți prietenii

„Merg oare doi oameni împreună fără să fie învoiați?” (Amos 3:3).

„Aș dori să îi avertizez pe toți, atât tineri cât și bătrâni: Fiți atenți ce prietenii vă faceți și ce companie vă alegeți. Aveți grijă ca nu cumva lucrul pe care acum îl considerați a fi aur curat să nu se dovedească a fi metal neprețios.” – *Semnele timpului*, 26 Noiembrie 1896.

Recomandare pentru studiu: *Căminul advent*, p. 455–465 (Cap. 73: *Nevoile noastre sociale*).

Duminică

30 aprilie

1. UN PRIETEN ADEVĂRAT

a. Care sunt câteva din calitățile pe care ar trebui să le aibă un prieten bun? Proverbele 17:17; 18:24 (prima parte).

„Acei care luptă în bătaia vieții în condiții foarte nefavorabile pot fi întăriți și încurajați prin mici atenții, care nu ne costă decât un efort de iubire. Pentru aceștia, strângerea puternică a unei mâini, pline de nădejde, din partea unui prieten, este mai de preț decât aurul sau argintul. Cuvintele de amabilitate sunt la fel de bine primite ca zâmbetul îngerilor.” – *Pe urmele Marelui Medic*, p. 158 (cap. *Învățând și vindecând*).

„Lucrurile se vor înrăutăți pentru fiecare; tristețea și descurajarea apăsă fiecare suflet; atunci o prezență personală, un prieten care ne va mângâia și va transmite putere, va întoarce înapoi săgețile vrăjmașului care sunt ținute să distrugă. Prietenii creștini nu sunt nici pe jumătate atât de numeroși cât ar trebui să fie. În orele de ispită, în timp de criză, ce valoare reprezintă un prieten adevărat!... Adevărații prieteni care vor da sfat, vor transmite optimism atrăgător, credința liniștitoare care înalță sufletul, – oh, un astfel de ajutor este mai valoros decât perlele prețioase.” – *Comentarii biblice ale AZȘ* [Comentarii E. G. White], vol. 3, p. 1163.

„Oricine este suficient de necugetat încât să vă lingusească, nu poate fi prietenul vostru adevărat. Prietenul vostru adevărat vă va sfătui, vă va ruga stăruitor, vă va avertiza și vă va mostra pentru greșelile voastre.” – *Mărturii*, vol. 3, p. 226 (cap. *Mărturie către doi tineri*).

b. Cât de devotat este un prieten adevărat? Ioan 15:13; Iov 6:14 p.p.

2. ALEGÂND ÎNȚELEPT

a. Care sunt câteva lucruri importante de luat în considerare când ne alegem prietenii? Romani 12:9; 1 Corinteni 15:33.

„Este greșit pentru creștini să se asocieze cu acei al căror moral este depravat. O legătură intimă, zilnică și care să ocupe timpul, fără a contribui în vreo măsură la întărirea intelectului sau moralului, este periculoasă. Dacă atmosfera morală care înconjoară persoanele nu este curată și sfântă, ci este întinată de corupție, acei care respiră această atmosferă vor constata că ea lucrează aproape pe nesimțite asupra intelectului și inimii pentru a otrăvi și distruge. Este periculos să fii familiarizat cu cei ale căror minți se preocupă în mod natural de un nivel inferior. În mod treptat și imperceptibil, acei care sunt în mod natural conștiințioși și iubesc curăția, vor ajunge la același nivel, vor lua parte și vor simpatiza cu imbecilitatea și sărăcia morală cu care ei au fost aduși în mod atât de constant în legătură. . . .

Nimic nu poate împiedica sau alunga mai eficient impresiile serioase și dorințele bune ca asocierea cu persoanele înfumurate, nepăsătoare și cu mintea viciată. . . .

Alegeți . . . să vă asociați cu acei care iubesc curăția adevărului, al cărui moral este neîntinat și ale căror obiceiuri sunt curate.” – *Mărturii*, vol. 3, p. 125, 126 (cap. *Către părinții bogați*).

b. Cum este descrisă prietenia dintre David și Ionatan? 1 Samuel 18:1.

c. Care sunt alte calități pe care să le căutăm într-un prieten bun? Proverbele 11:13; Luca 7:13; Galateni 5:22, 23.

„Purtați podoaba unui duh blând și liniștit, care este de mare preț în ochii lui Dumnezeu. Cultivați harul iubirii, bucuriei, păcii, îndelungii răbdări, bunătații. Acesta este rodul pomului creștin. Sădit lângă izvoarele de apă, el aduce rod întotdeauna la vreme potrivită.

Dacă avem dragostea lui Hristos în sufletele noastre, va fi o consecință naturală pentru noi să avem toate celelalte daruri ale harului: bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătaatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor...

Când dragostea lui Hristos este păstrată în suflet, ... prezența Sa va fi simțită.” – *My Life Today*, p. 50.

3. ÎNVĂȚÂND DIN GREȘELILE ALTORA

- a. **Ce știm despre rapoartele istorice oferite în Scriptură? 1 Corinteni 10:11, 12.**

„Dacă nelegiuirile evreilor ar fi fost omise din Raportul Sfânt și ar fi fost relatate doar faptele bune, istoria lor nu ar fi izbutit să ne învețe lecția care ne învață.” – *Mărturii*, vol. 4, p. 11 (cap. *Biografii biblice*).

- b. **Cum și-a ales Samson cei mai apropiați prieteni? Care a fost rezultatul? Judecători 14:3.**

„Dacă Samson ar fi ascultat poruncile divine la fel de credincios cum au făcut-o părinții lui, el ar fi avut un destin mai nobil și mai fericit. Dar asocierea cu idolatrii l-a corupt. Orașul Țorea fiind în apropiere de țara Filistenilor, Samson se ducea să socializeze cu ei în relații de prietenie. Astfel, în tinerețea sa, s-au format relații apropiate, a căror influență au întunecat întreaga sa viață. O tânără femeie, care locuia în orașul filistean Timna, a câștigat afecțiunea lui Samson și el s-a hotărât să o ia de soție. Către părinții săi temători de Dumnezeu, care se străduiau să îl descurajeze de la scopul lui, singurul său răspuns a fost: „Ia-mi-o, căci îmi place.” Părinții au cedat în cele din urmă dorințelor lui și căsătoria a avut loc.

Chiar când urma să intre în perioada bărbăției, timpul în care trebuia să îndeplinească misiunea sa divină – timpul când ar fi trebuit să stea, mai mult ca oricând, drept de partea lui Dumnezeu – Samson s-a asociat cu vrăjmașii lui Israel.” – *Patriarhi și profeți*, p. 562, 563 (cap. 54: *Samson*).

- c. **Când Lot a ales unde să locuiască, care a fost factorul decisiv și ce realitate a ignorat el? Geneza 13:10, 12, 13. Ce efect au avut legăturile cu Sodoma asupra familiei sale? 2 Petru 2:7, 8; Geneza 19:14.**

„Influența soției [lui Lot] și legăturile cu acel oraș păcătos l-ar fi condus la apostazie de la Dumnezeu dacă nu ar fi avut instrucțiunile credincioase pe care le primise înainte de la Avraam. Căsătoria lui Lot și alegerea Sodomei drept cămin al său au fost primele verigi în lanțul evenimentelor încărcate cu o povară de rele pentru multe generații.” – *Ibid.*, p. 174 (cap. 15: *Căsătoria lui Isaac*).

4. PRIETENII NESIGURE

a. Cum privește Dumnezeu prietenia cu lumea? Iacov 4:4.

„Între omul lumesc și cel care Îi slujește cu credințioșie lui Dumnezeu, există constant un mare abis. Cu privire la cele mai importante subiecte, – Dumnezeu, adevărul și veșnicia, – gândurile, simpatiile și sentimentele lor nu sunt în armonie. O clasă se coace ca grâu pentru hambarul lui Dumnezeu, cealaltă ca neghină pentru focul nimicirii. Cum poate fi unitate în scop și acțiune între ele?” – *Evanghelizare*, p. 620 (cap. *Societățile secrete*).

b. Ce sfat suplimentar oferă Dumnezeu cu privire la prietenii lumești? 2 Corinteni 6:14, 17.

„Nu poți să socializezi cu cei lumești, să iei parte la spiritul lor și să urmezi exemplul lor și să fii în același timp un copil al lui Dumnezeu. Creatorul universului ți se adresează ca un Tată iubitor. Dacă te desparți de lume în atașamentul tău față de ea și rămâi liber de contaminarea ei, scăpând de stricăciunea care este în lume prin poftă, Dumnezeu va fi Tatăl tău, El te va adopta în familia Sa și tu vei fi moștenirea Sa. În locul lumii, El îți va da, pentru o viață de ascultare, împărăția de sub întreg cerul. El îți va da o greutate veșnică de slavă și o viață care durează cât veșnicia.” – *Mărturii*, vol. 2, p. 44 (Cap. *Vinderea dreptului de întâi născut*).

c. Ce indică aceste feluri de prietenie despre condiția inimii noastre? Cum privește Dumnezeu asupra acestui lucru? Matei 10:37, 38.

„Dumnezeu cere o predare necondiționată a inimii și sentimentelor față de El. Dacă vă iubiți prietenii, frații sau surorile, tatăl sau mama, casele sau pământurile, mai mult decât pe Mine, spune Hristos, nu sunteți vrednici de Mine.” – *Ibid.*, vol. 3, p. 45 (cap. *Prietenii intime cu cei lumești*).

„Amintiți-vă că în viețile urmașilor lui Hristos trebuie să se vadă aceleași devoțiune, aceleași supunere față de lucrarea lui Dumnezeu a fiecărei acțiuni sociale și a fiecărei afecțiuni pământești, așa cum s-a văzut în viața Sa. Cerințele lui Dumnezeu trebuie să fie întotdeauna supreme.” – *Sfaturi despre isprăvnice*, p. 53.

5. PRIETENII INTIME

- a. În alegerea prieteniiilor noastre cele mai apropiate, în special a celor care conduc la căsătorie, ce nu ar trebui să uităm niciodată? Matei 22:37; Luca 14:33.

„Fiecare legătură pe care o formăm, oricât de limitată ar fi, exercită o oarecare influență asupra noastră. Măsura în care noi cedăm acelei influențe va fi determinată de gradul de intimitate, statornicia relației, dragostea și respectul pentru cel cu care ne asociem.” – *Căminul advent*, p. 459 (cap. 74: *Prietenii sănătoase și nesănătoase*).

„Exact proporțional cu intensitatea prieteniei va fi mărimea influenței pe care prietenii o exercită unul asupra altuia, în direcția bună sau în cea rea...

Dacă se alege tovarăși care se tem de Domnul, influența va conduce la adevăr, datorie și sfințenie.” – *Ibid.*, p. 455, 456 (cap. 73: *Nevoile noastre sociale*).

- b. De ce nu ar trebui să ne alegem prieteni intimi dintre cei care nu împărtășesc credința noastră sau dintre cei neconvertiți? Amos 3:3.

„După cum soțiile lui Solomon i-au întors inima de la Dumnezeu la idolatrie, la fel, tovarășiiile ușurate, care nu au principii profunde, întorc inimile celor care erau odată nobili și drepecți, către neseriozitate, plăceri care întinează și depravare pe față.” – *Conflict and Courage*, p. 192.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Care sunt unele lucruri pe care un prieten adevărat le face pentru voi?
2. De ce este periculos să fim strâns asociați cu cei ale căror minți funcționează la un nivel imoral?
3. Ce putem învăța din greșeala lui Samson în alegerea prietenilor săi?
4. Ce implică predarea necondiționată a inimii și afecțiunilor noastre lui Dumnezeu?
5. Ce factori determină cât de mult să cedăm influenței în legăturile noastre?

Căsătorindu-ne și dând în căsătorie

„În adevăr, cum era în zilele dinainte de potop, când mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie.” (Matei 24:38).

„Cărarea spre viața veșnică este abruptă și aspră. Nu vă luați greutatea în plus, care să vă împiedice progresul.” – *Solii către tineret*, p. 440 (cap. *Rezultatele neascultării*).

Recomandare pentru studiu: *Căminul advent*, p. 94–120 (Secțiunea 4 – cap. 14: *Adevărata convertire*, Secțiunea 5 – cap. 15: *Făgăduințe solemne*, cap. 16: *O întovărășire fericită*, cap. 17: *Obligații reciproce*).

Duminică

7 mai

1. ZILELE LUI NOE

a. Ce alegeri păcătoase a făcut poporul lui Dumnezeu din zilele lui Noe? *Geneza 6:1, 2*.

„Marea nelegiuire în ce privește căsătoria din zilele lui Noe a fost că fiii lui Dumnezeu s-au înrudit cu fetele oamenilor. Acei care mărturiseau faptul că Îl cunosc și Îl respectă pe Dumnezeu, s-au asociat cu acei care aveau inima stricată; și, fără discernământ, ei s-au căsătorit cu cine au dorit.” – *Solii către tineret*, p. 456 (cap. 154: *A se căsători și a da în căsătorie*).

b. Cum va fi chiar înainte de revenirea lui Hristos? *Matei 24:37, 38*.

„Sunt mulți în ziua de azi care nu posedă profunzimea experienței religioase, care fac exact aceleași lucruri care se făceau în zilele lui Noe. Ei vor intra în relații de căsătorie fără o judecată atentă și cu rugăciune. Mulți se angajează în jurământul sacru în mod la fel de nechibzuit cum ar intra într-o afacere comercială; adevărata dragoste nu reprezintă motivul căsătoriei.” – *Ibid*.

„Nu este niciun păcat în sine însuși a mânca și a bea, ori a te căsători și a da în căsătorie... Dar în zilele lui Noe oamenii să căsătoreau fără să Îl consulte pe Dumnezeu sau să caute călăuzirea și sfatul Lui.” – *Căminul advent*, p. 121 (cap. 18: *Îndatoriri și privilegii în căsătorie*).

2. URMÂND EXEMPLUL LUI ISAAC

- a. Ce rugăminte importantă i-a adresat Avraam slujitorului său credincios, în vederea alegerii unei soții pentru Isaac? Geneza 24:3; 2 Corinteni 6:14.

„N-ar trebui ca poporul lui Dumnezeu să se aventureze vreodată pe un teren interzis. Căsătoria între credincioși și necredincioși este interzisă de Dumnezeu. Dar, prea adesea, inima neconvertită își urmează propriile dorințe și au loc căsătorii neaprobate de Dumnezeu. . .

Acei care mărturisesc adevărul calcă în picioare voia lui Dumnezeu căsătorindu-se cu necredincioși; ei pierd favoarea Lui și fac o lucrare amară de pocăință. Necredincioșii pot să dețină un caracter moral excelent, dar faptul că el sau ea nu a răspuns pretențiilor lui Dumnezeu și a neglijat o mântuire așa de mare, este un motiv suficient pentru care o astfel de unire să nu fie încheiată. Caracterul celui necredincios poate fi similar cu cel al tânărului bărbat căruia Isus i-a adresat cuvintele: „Îți mai lipsește un lucru”; acela era unicul lucru de care era nevoie.” – *Căminul advent*, p. 63 (Cap. 9: *Căsătorii interzise*).

- b. În Cine s-a încrezut slujitorul pentru a face alegerea și ce test a fost folosit? Geneza 24:12–14.

„Amintindu-și cuvintele lui Avraam, că Dumnezeu va trimite pe îngerul Său cu el, [slujitorul] s-a rugat cu seriozitate pentru călăuzire clară. În familia stăpânului său, el era obișnuit cu exercitarea constantă a amabilității și ospitalității și acum el a cerut ca un act de politețe să poată indica fata pe care Dumnezeu a ales-o.

Abia a fost rostită rugăciunea, că răspunsul a și fost trimis. Printre femeile care erau strânse la fântână, manierele curtenitoare ale uneia i-au atras atenția. Când ea a venit de la fântână, străinul a mers la ea, cerându-i puțină apă din ulciorul pe care îl avea pe umăr. Cererea a primit un răspuns amabil, cu oferta de a scoate apă și pentru cămile, un serviciu care era obișnuit chiar pentru fiicele de prinți să-l facă pentru turmele și cirezile tatălui lor. Astfel, semnul dorit a fost dat. Fata „era foarte frumoasă la vedere” și politețea ei binevoitoare a dat dovada unei inimi amabile și a unei dispoziții active, energice.” – *Patriarhi și profeți*, p. 172, 173 (cap. 15: *Căsătoria lui Isaac*).

- c. Cum au fost respectate dorințele Rebecăi? Geneza 24:58.

3. SCOPUL LUI DUMNEZEU ÎN CĂSĂTORIE

- a. De ce a ales Dumnezeu „un ajutor potrivit pentru om” și cum este descrisă o soție bună? Geneza 2:18; Proverbele 18:22; 19:14.

„Dumnezeu Însuși i-a dat lui Adam un tovarăș. El i-a oferit „un ajutor potrivit” – un ajutor care să corespundă nevoilor lui – cineva care se potrivea să fie tovarășul lui și care putea fi una cu el în dragoste și simpatie. Eva a fost creată dintr-o coastă luată de la Adam, simbolizând că ea nu trebuia nici să îl controleze ca un cap, nici să fie călcată în picioare ca inferioară, ci să-i stea alături, egală cu el, să fie iubită și protejată de el. Fiind parte din bărbat, os din oasele lui și carne din carnea lui, ea era cel de-al doilea eu al său, arătând unirea strânsă și atașamentul tandru care ar trebui să existe în această relație. „Căci nimeni nu și-a urât vreodată trupul lui, ci îl hrănește, îl îngrijește cu drag.” (Efeseni 5:29).” – *Credința prin care trăiesc*, p. 251.

„Dumnezeu a făcut din bărbat, o femeie, care să-i fie un tovarăș și ajutor, să fie una cu el, să-l bucure, să-l încurajeze și să-l binecuvânteze, iar el, la rândul său, să fie ajutorul ei puternic. Toți cei care intră în relații de căsătorie cu un scop sfânt – soțul de a obține afecțiunile curate ale inimii femeii, iar soția de a înmuia și a îmbunătăți caracterul soțului ei și de a-l completa – îndeplinesc scopul lui Dumnezeu pentru ei.” – *Căminul advent*, p. 99 (cap. 15: *Făgăduințe solemne*).

- b. Ce măsuri a luat Dumnezeu în familie, după căderea în păcat? Geneza 3:16 (ultima parte); Coloseni 3:18, 19; Efeseni 5:22, 25.

„La creațiune, Dumnezeu a făcut-o [pe Eva] egală cu Adam. Dacă ar fi rămas ascultători de Dumnezeu – în armonie cu marea Sa lege a dragostei – ei ar fi fost mereu în armonie unul cu celălalt; dar păcatul a adus neînțelegere și acum unirea lor putea fi menținută și armonia păstrată doar prin supunerea uneia dintre părți, celeilalte. Eva a fost prima care a păcătuț; și ea a căzut în ispită despărțindu-se de tovarășul ei, contrar îndrumării divine. Prin ademenirea ei, Adam a păcătuț și astfel ea a fost acum așezată în supunere față de soțul ei. Dacă principiile poruncite de legea lui Dumnezeu ar fi fost prețuite de rasa umană căzută, această sentință, deși apărând ca rezultat al păcatului, s-ar fi dovedit o binecuvântare pentru ei; dar abuzul bărbatului, pe motivul supremației astfel acordate lui, a făcut adesea ca partea femeii să fie foarte amară.” – *Ibid.*, p. 115 (cap. 17: *Obligații reciproce*).

4. URMÂND MODELUL DIVIN

a. Cum ar trebui soții și soțiile să copieze exemplul privind modul în care Isus a relaționat cu Tatăl Său? Ioan 5:20 p.p.; 8:29.

„Fiecare să ofere dragoste, mai degrabă decât să o ceară. Cultivați ceea ce este nobil în voi și fiți grabnici în a recunoaște însușirile bune în alții. Conștiința că ești apreciat este un stimul și o recompensă minunată. Simpatia și respectul încurajează străduința după perfecțiune și dragostea însăși crește când este stimulată către țeluri nobile.

Nici soțul, nici soția nu ar trebui să își contopească individualitatea lui sau a ei cu a celuilalt. Fiecare are o relație personală cu Dumnezeu. Fiecare să Îl întrebe pe El: „Ce este bine?“, „Ce este rău?“, „Cum pot să îmi îndeplinesc cel mai bine scopul vieții?“. Lăsați ca belșugul afecțiunilor voastre să curgă spre Cel care Și-a dat viața pentru voi. Faceți din Hristos primul și ultimul, Cel mai bun din toate. Pe măsură ce dragostea voastră pentru El devine mai profundă și mai puternică, dragostea voastră unul față de celălalt va fi curățată și întărită.” – *Pe urmele Marelui Medic*, p. 361 (cap. Ziditorii căminului).

b. Ce alt atribut important s-a observat în relația lui Isus cu Tatăl Său? Ioan 10:30; Efeseni 4:3.

„Fără o îngăduință și dragoste reciprocă, nicio putere pământească nu poate să vă țină pe tine și pe soțul tău în legăturile unirii creștine. Tovărășia voastră în relația de căsătorie ar trebui să fie strânsă și delicată, sfântă și înălțată, insuflând o putere spirituală în viețile voastre, ca să puteți fi unul pentru celălalt tot ceea ce cuvântul lui Dumnezeu cere. Când veți ajunge la condiția pe care Domnul o dorește de la voi, veți descoperi cerul coborât la voi și pe Dumnezeu în viața voastră.” – *Căminul advent*, p. 112 (cap. 16: *O întovărășire fericită, reușită*).

„Orice ar distruge pacea și unitatea familiei ar trebui să fie înăbușit cu fermitate, iar amabilitatea și dragostea ar trebui cultivate. Cel care manifestă spiritul de gingășie, îngăduință și dragoste, va descoperi că același spirit va fi reflectat asupra lui. Unde domnește Spiritul lui Dumnezeu, nu se va discuta despre incompatibilitate în relația de căsătorie. Dacă Hristos ia cu adevărat chip în interior, ca speranță a slavei, va fi unire și dragoste în cămin. Hristos, care locuiește în inima soției, va fi în acord cu Hristos, care locuiește în inima soțului. Ei se vor lupta împreună pentru locul pe care Hristos S-a dus să-l pregătească pentru acei care Îl iubesc.” – *Ibid.*, p. 120 (cap 17: *Obligații reciproce*).

5. APLANÂND CONFLICTUL

- a. **Ce spirit ar trebui să manifeste soții și soțiile, în special atunci când se află în dificultăți? Iacov 4:6, 7, 10.**

„Este o problemă dificilă să rezolvi greutățile familiei, chiar și atunci când soțul și soția caută să ia o hotărâre corectă și dreaptă privind anumite datorii ale lor, dacă ei nu au reușit să își supună inima lui Dumnezeu.” – *Căminul advent*, p. 119 (cap. 17: *Obligații reciproce*).

„Deși greutăți, nedumeriri și descurajări pot să apară, nici soțul, nici soția să nu nutrească gândul că unirea lor este o greșeală sau o dezamăgire. Hotărâți-vă să fiți tot ceea ce e posibil unul pentru celălalt. Continuați atențiile de la început. În orice mod, încurajați-vă unul pe celălalt să luptați în bătălia vieții. Căutați să contribuiți la creșterea fericirii celuilalt. Să fie o dragoste reciprocă, îngăduință reciprocă. Atunci căsătoria, în loc de a fi sfârșitul dragostei, va fi ceea ce ar trebui să fie, și anume începutul ei. Căldura adevăratei prietenii, dragostea care leagă inimă de inimă, este o pregustare a bucuriei cerului.

„Toți ar trebui să cultive răbdarea prin practicarea răbdării. Fiind amabili și îngăduitori, adevărata dragoste poate fi păstrată caldă în inimă și vor fi dezvoltate calitățile pe care Cerul le va aproba.” – *Ibid.*, p. 106 (cap. 16: *O întovărire fericită, reușită*).

- b. **Descrieți dragostea pe care Hristos dorește să o avem unii pentru alții, în special când lucrurile nu merg așa cum ne-am dori. Ioan 15:12; 1 Corinteni 13:4-7.**

„Adevărata afecțiune va trece cu vederea multe greșeli; dragostea nu le va observa.” – *Ibid.*, p. 47 (cap. 6: *Marea decizie*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. De ce au fost considerate păcătoase cele mai multe căsătorii din zilele lui Noe?
2. De ce este greșit să ne căsătorim cu cineva care are o moralitate bună, numai nu este credincios?
3. Care este scopul sfânt al lui Dumnezeu pentru căsătorie?
4. Ce putem face pentru a încuraja pe cineva să trăiască o viață mai nobilă?
5. De ce este nevoie pentru a depăși greutățile familiei?

O familie creștină

„Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept... Și voi, părinților, nu întărați la mânia pe copiii voștri, ci creșteți-i în muștrarea și învățătura Domnului.” (Efeseni 6:1, 4).

„Cel mai bun test al creștinismului în cămin este tipul de caracter care rezultă datorită influenței sale. Chiar prima lucrare a părinților este să își asigure binecuvântarea lui Dumnezeu în propriile inimi, și apoi să aducă această binecuvântare în căminele lor” – *The Bible Echo*, 15 Octombrie 1894.

Recomandare pentru studiu: *Căminul advent*, p. 181–208 (cap. 28: *Prima școală a copilului*, până la cap. 33 (inclusiv): *Făgăduințele călăuzirii divine*).

Duminică

14 mai

1. CENTRUL ATENȚIEI NOASTRE

a. Cu ce scop ar trebui să lucrăm pentru familiile noastre? Isaia 8:18.

„Părinților, Dumnezeu dorește să faceți din familiile voastre un model al familiilor din ceruri. Păziți-vă copiii. Fiți amabili și calmi cu ei... O familie bine ordonată, bine disciplinată este o putere mai mare pentru a demonstra eficiența creștinismului decât toate predicile din lume. Când tații și mamele realizează cum îi copiază copiii lor, ei vor veghea cu atenție la fiecare cuvânt și gest.” – *Comentarii Biblice ale AZȘ [Comentarii E. G. White]*, vol. 6, p. 1118.

b. Ce este de o importanță extremă în educarea copiilor noștri? Efeseni 6:4.

„De departe, cel mai mare număr de părinți au neglijat lucrarea încredințată lor de Dumnezeu, neizbutind să educe și să instruiască pe copiii lor, de la prima mijire a rațiunii, să cunoască și să iubească pe Hristos. Prin eforturi sânguincioase, părinții trebuie să vegheze mintea deschisă, receptivă și să facă totul din viața de cămin, secundar față de datoria clară poruncită lor de Dumnezeu – de a educa pe copiii lor în muștrarea și învățătura Domnului.” – *Căminul advent*, p. 183 (cap. 28: *Prima școală a copilului*).

2. RELIGIA ÎN CĂMIN

a. Ce fel de atitudine ar trebui să transmită părinții copiilor lor? Efeseni 4:2, 32.

„Când vă uniți în relații de familie, fiți atenți să vorbiți cuvinte amabile, gingașe, care vor mângâia și încuraja. Nu uitați micile acțiuni de amabilitate, care fac atât de mult pentru a ajuta pe membrul familiei care se luptă cu neputințele pe care nimeni, decât el însuși, nu le poate înțelege.

Nu merită să stăruieți cu încăpățânare în a avea propria voastră cale, în a nu fi dispuși să cedați la lucrurile mici, care sunt cu consecințe minore, aducând astfel amărăciune și mânie în cămin. Viața este prea scurtă, prea plină de amărăciune. Nu avem timp de pierdut zdrobind vreoa inimă rănită, ispitită.

Fiecare să fie amabil și atent cu celălalt. Niciodată să nu lăsați să apună soarele peste mânia voastră. Niciodată să nu vă închideți ochii pentru somn fără să îndreptați micile dificultăți supărătoare, care rănesc și zdrobesc sufletul.” – *Astăzi cu Dumnezeu*, p. 225.

b. Cum ar trebui să fie dovedită dragostea în cămin? Romani 12:9, 10.

„În multe familii există o mare lipsă în exprimarea iubirii unul pentru altul. În timp ce nu se cere niciun fel de sentimentalism, este nevoie de exprimarea dragostei și tandreței într-un mod pur, curat și demn. Mulți cultivă întru totul asprimea inimii și, în cuvinte și acțiuni, descoperă latura satanică a caracterului. Iubirea tandră ar trebui să fie mereu cultivată între soț și soție, părinți și copii, frați și surori. Orice cuvânt grăbit ar trebui să fie reținut și nu ar trebui să se dea vreodată aparența lipsei de dragoste unul pentru altul. Este datoria fiecăruia din familie să fie plăcut, să vorbească amabil.

„Cultivați gingășia, afecțiunea și iubirea care au expresia în micile acte de politețe, în vorbire, în atenții grijulii.” – *Căminul advent*, p. 198 (cap. 31: *Siguranță prin dragoste*).

„Lăsați ca gingășia și îndurarea pe care Isus le-a descoperit în propria Sa viață prețioasă să fie un exemplu pentru noi despre felul în care ar trebui să ne tratăm semenii... Multora care au slăbit și au devenit descurajați în marea bătălie a vieții, un singur cuvânt de îmbărbătare amabilă și curaj le-ar fi dat putere să biruiască. . . Nu putem spune cât de departe pot ajunge cuvintele noastre gingașe de amabilitate, eforturile noastre, asemenea lui Hristos, de a ușura unele poveri. Cei greșiți nu pot fi aduși înapoi în niciun alt fel decât în spiritul blândeții, amabilității și dragostei gingașe.” – *My Life Today*, p. 235.

3. CINSTE ȘI RESPECT ÎN CĂMIN

- a. Care este porunca a cincea și ce este semnificativ cu privire la această poruncă? Exodul 20:12; Efeseni 6:2. Cum pot fi copiii învățați cel mai bine să asculte de această poruncă?

„Părinții au dreptul la un grad de iubire și respect care nu i se cuvine nici unei alte persoane. Dumnezeu Însuși, Cel care a așezat asupra lor responsabilitatea pentru sufletele încredințate răspunderii lor, a poruncit ca în timpul primilor ani de viață, părinții să stea în locul lui Dumnezeu pentru copiii lor. Și acel care respinge autoritatea de drept a părinților săi, respinge autoritatea lui Dumnezeu. Porunca a cincea cere copiilor nu doar să ofere respect, supunere și ascultare de părinții lor, ci și să le ofere dragoste și grijă, pentru a ușura grijile lor, pentru a le păstra reputația și pentru a-i susține și mângâia la o vârstă înaintată. . .

Dacă îi disprețuiesc și îi fac de râs pe părinții lor, [copiii] nu vor respecta și iubi nici pe Creatorul lor.” – *Căminul advent*, p. 293 (cap. 50: *Cinstea datorată părinților*).

„Cel mai bun mod de a educa pe copii să respecte pe tatăl și pe mama lor este să le dea ocazia să vadă pe tată oferind atenții amabile mamei și pe mamă dându-i respect și reverență tatălui. Privind dragostea părinților lor, copiii vor fi conduși să asculte de porunca a cincea și să ia seama la îndemnul: „Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept.” – *Ibid.*, p. 198, 199 (cap. 31: *Siguranță prin dragoste*).

- b. Pe cine altcineva ar trebui să respectăm noi? Leviticul 19:32; Proverbele 16:31.

„Ar trebui să fie arătată reverență față de reprezentanții lui Dumnezeu – predicatori, învățători și părinți, care sunt chemați să vorbească și să acționeze în locul Său. În respectul arătat lor, El este onorat.

Și Dumnezeu a poruncit în mod special respect plin de considerație față de cei în vârstă. El spune: „Capul cărunt este o coroană a gloriei, dacă este găsit pe calea dreptății.” (Proverbele 16:31, BTF.). El vorbește despre bătăliile înfruntate și despre biruințele câștigate; despre poverile purtate și ispitele la care s-a rezistat. El vorbește despre picioarele oboșite, care se apropie de odihnă, despre locuri care în curând vor fi libere. Ajutați-i pe copii să se gândească la aceasta și ei vor netezi cărarea celor în vârstă prin politețea și respectul lor, aducând har și frumusețe în viețile lor tinere.” – *Educația*, p. 244 (cap. *Comportamentul*).

4. FIRMA FAMILIEI

- a. **Ce caracteristici de seamă vor fi revelate de fiecare familie creștină adevărată? 1 Corinteni 14:40. Cum pot să coopereze toți în menținerea ordinii în cămin?**

„Fiecare membru al familiei ar trebui să realizeze că asupra sa zace o responsabilitate individuală de a-și face partea pentru a spori confortul, ordinea și rânduiala în familie. Niciunul nu trebuie să lucreze împotriva celuilalt. Toți ar trebui să se angajeze în unitate la lucrarea bună de încurajare unul față de altul; ei ar trebui să exercite blândețea, îngăduința și răbdarea, să vorbească în tonuri încete, calme, evitând confuzia și fiecare să facă un efort suprem să ușureze poverile mamei. Lucrurile nu ar trebui să mai fie lăsate haotice la nesfârșit, toți scuzându-se de la datorie, lăsând ca alții să facă ceea ce pot și ar trebui să facă ei. Aceste lucruri pot fi mărunțișuri; dar când toate sunt adunate împreună, ele produc o mare dezordine și aduc dezaprobarea lui Dumnezeu. Prin neglijarea micilor lucruri neînsemnate se otrăvește fericirea vieții. O îndeplinire credincioasă a micilor lucruri compune suma fericirii care trebuie realizată în această viață.” – *Mărturii*, vol. 2, p. 699, 700 (cap. *Responsabilitate pentru lumina primită*).

- b. **Care sunt unele din binecuvântările lucrului? Coloseni 3:23, 24; Eclesiastul 5:12. Ce ar trebui să-i învățăm pe copii în ce privește beneficiile muncii regulate?**

„Dumnezeu a desemnat munca drept o binecuvântare pentru om, să-i ocupe mintea, să-i întărească trupul și să-i dezvolte facultățile. . . Doar bărbații și femeile care lucrează găsesc adevărata bucurie a vieții.” – *Patriarhi și profeți*, p. 50 (cap. 2: *Creațiunea*).

„Tinerii au nevoie să fie educați că viața înseamnă muncă serioasă, responsabilitate și purtare de griji. Ei au nevoie de instruirea care îi va face practici – bărbați și femei care pot să facă față în urgențe. Ei ar trebui să fie învățați că disciplina muncii sistematice și bine ordonate este esențială, nu doar ca apărare împotriva împrejurărilor nefavorabile din viață, ci și ca ajutor pentru o dezvoltare multilaterală.” – *Îndrumarea copilului*, p. 347 (cap. *Instruire pentru viața practică*).

„Dacă vor împărți munca împreună cu mama lor, copiii vor învăța să privească ocupația utilă ca esențială pentru fericire și înnobilitoare, mai degrabă decât degradantă.” – *Ibid.*, p. 349.

5. SLUJIREA DIN CĂMIN

- a. Ce putem să-i învățăm pe copiii noștri ca pregătire pentru slujirea Maestrului? Galateni 5:13 u.p.; Proverbele 15:33; 1 Petru 5:5.

„Copilul ar trebui învățat foarte devreme lecții de utilitate. În măsura în care puterea și capacitatea de a raționa sunt suficient dezvoltate, ar trebui să i se dea datorii de îndeplinit în cămin. El ar trebui să fie încurajat să încerce să-și ajute tatăl și mama, încurajat să renunțe și să se controleze pe sine, să pună fericirea și confortul altora mai sus de al său, să fie atent la ocaziile de a-și încuraja și ajuta frații, surorile și tovarășii de joacă și să arate amabilitate celor în vârstă, bolnavi și nenorociți. Cu cât mai mult este căminul îmbibat de spiritul adevăratei slujiri, cu atât mai complet se va dezvolta el în viețile copiilor. Ei vor învăța să găsească bucurie în slujire și sacrificiu pentru binele altora.” – *Îndrumarea copilului*, p. 36 (cap. Metode de predare).

- b. Ce poate împiedica mărturisirea noastră de creștini, dacă nu suntem atenți? 1 Corinteni 15:33.

„Nu este sigur pentru creștini să aleagă societatea celor care nu au legătură cu Dumnezeu și a căror comportare Îi displace... Mulți invită în căminele lor rude care sunt înfumurate, ușurate și neevlavioase; și adesea, exemplul și influența acestor vizitatori nereligioși produce impresii durabile asupra minților copiilor din casă.” – *Solii către tineret*, p. 432 (cap. 147: Vizitatorii necredincioși).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cât de important este pentru părinți să își educe copiii să Îl cunoască și să-L iubească pe Hristos?
2. Ce se întâmplă când insistăm să avem calea noastră proprie în lucrurile de mică însemnătate?
3. Cum pot părinții să-i învețe pe copii să îi respecte?
4. Care sunt unele dintre beneficiile muncii?
5. În adevărata slujire, unde vom învăța să găsim bucurie?

Locuind cu rudele noastre

„Fii o pildă pentru credincioși, în vorbire, în purtare, în dragoste, în spirit, în credință, în curăție.” (1 Timotei 4:12, engl.).

„Să nu cedați la drepturile și privilegiile voastre religioase pentru a satisface dorințele prietenilor și rudelor voastre neconsacrate. Sunteți chemați să luați poziție de partea adevărului, chiar dacă aceasta ar fi în directă opoziție cu acei care sunt strâns legați de voi.” – *Mărturii*, vol. 4, p. 117 (cap. *Influența anturajului social*).

Recomandare pentru studiu: *Mărturii*, vol. 5, p. 542–549 (cap. *Influențe lumești*);
Fii și fiice ale lui Dumnezeu, p. 51, 52 (14, 15 februarie).

Duminică

21 mai

1. PUNÂNDU-L PE DUMNEZEU PE PRIMUL LOC

a. Ce loc ar trebui să ocupe Dumnezeu în viața noastră? Dar alte rude ale noastre? Matei 22:37–39.

„Când Duhul lui Dumnezeu este în om, El îl conduce să ușureze suferința, mai degrabă decât să o producă... Noi trebuie să avem grijă de fiecare caz în suferință, să privim la noi înșine ca agenți ai lui Dumnezeu pentru ușurarea celor în nevoie, chiar cu toată puterea noastră... Sunt unii care manifestă o mare dragoste față de rudele lor, față de prietenii și preferații lor, dar care neglijează totuși să fie amabili și atenți cu cei care au nevoie de simpatie tandră, care au nevoie de amabilitate și dragoste.” – *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, p. 52 (15 februarie).

b. Ce făgăduințe avem când Îl punem pe Dumnezeu înaintea oricărei legături omenești? Matei 19:29; Evrei 13:5 (a doua parte).

„Dacă este nevoie să părăsiți tată, mamă, surori, frați, soție și copii de dragul lui Hristos, nu veți fi singuri. Dumnezeu vă adoptă în familia Sa; voi deveniți membri ai căminului regal, fii și fiice ale Regelui care stăpânește în cerurile cerurilor.” – *Mărturii*, vol. 1, p. 510 (cap. 86: *Către tineri*).

Darul Sabatului Întâi pentru proprietatea bisericii din Madrid

2. AJUTÂNDU-NE FAMILIILE PRECUM ȘI PE ALȚII

- a. Unde ar trebui să ne începem lucrarea pentru Hristos? Proverbele 22:6; Isaia 8:18.

„În dezvoltarea unei relații cu Hristos, omul reînnoit trebuie doar să se întoarcă la relația sa prevăzută cu Dumnezeu... Datoriile sale se află în jurul său, aproape și departe. Prima sa datorie este față de copiii săi și față de rudele sale cele mai apropiate. Nimic nu îl poate scuza de la neglijarea cercului interior pentru marele cerc de afară...

„Când părinții își fac datoria lor cu credincioșie în familie, stăpânind, corectând, sfătuind, povățuind, îndrumând, – tatăl ca preot al casei, mama ca misionar în cămin, – ei ocupă sfera pe care Dumnezeu le-a dat-o s-o ocupe. Ei devin mai potriviți pentru a lucra în biserică. Instruind mica lor turmă cu grijă, legându-i pe copiii lor de ei înșiși și de Dumnezeu, tații și mamele devin lucrători împreună cu Dumnezeu.” – *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, p. 223 (4 august).

- b. Dacă Hristos rămâne în noi, cum îi vom trata pe alții? Isaia 50:4.

„Cel care este creștin va avea cuvinte amabile pentru rudele sale și pentru tovarășii săi. El va fi amabil, politicos, iubitor, compătitor și se va autoeduca pentru a locui cu familia de sus.” – *My Life Today*, p. 196.

- c. Ce putem învăța din exemplul lui Isus în slujirea Sa, când suntem ispitiți să ne centrăm toată atenția asupra propriei noastre familii? Luca 19:10.

„Trebuie să călcăm eul și egoismul în picioare și să exemplificăm în viețile noastre spiritul de sacrificiu de sine și bunăvoință dezinteresată, manifestate de Isus când a fost pe Pământ. Toți ar trebui să arate interes pentru rudele lor, dar nu ar trebui să își permită să fie reținuți doar pentru ei, ca și când ei ar fi singurii pe care Isus a venit să-i mântuiască.” – *Mărturii*, vol. 2, p. 77 (cap. *Iubire pentru cei greșiți*).

3. FĂRĂ SĂ CEDĂM DE LA PRINCIPIILE NOASTRE

- a. Care este motivul pentru care suntem reformatori ai sănătății astăzi? 1 Corinteni 6:19, 20; 10:31; 2 Timotei 1:7; Isaia 7:15. De ce nu ne vom schimba practicile noastre de sănătate când ne întâlnim cu prietenii și rudele noastre?

„Acei care înalță standardul cât de mult pot la porunca lui Dumnezeu, după lumina pe care Dumnezeu le-a dat-o prin cuvântul Său și mărturiile Spiritului Său, nu își vor schimba cursul acțiunii pentru a se potrivi dorințelor prietenilor sau rudelor lor, chiar dacă aceștia sunt unul sau doi sau o mulțime, cei care trăiesc contrar rânduiei înțelepte a lui Dumnezeu. Dacă înaintăm după principii în aceste lucruri, dacă păzim regulile stricte de dietă, dacă noi, creștini fiind, ne educăm gusturile după planul lui Dumnezeu, vom exercita o influență care va corespunde gândului lui Dumnezeu. Întrebarea este: „Dorim noi să fim adevărați reformatori ai sănătății?” – *Dietă și hrană*, p. 35, 36 (cap. *Adevărata reformă este reforma inimii*).

- b. Cum trebuie să trăim noi o viață creștină? 1 Ioan 3:18; Matei 5:16; 1 Tesaloniceni 2:12. Cu ce pericol ne confruntăm, atunci când ne schimbăm practicile pentru a plăcea rudelor noastre neevlavioase?

„Mulți simt că trebuie să facă anumite concesii pentru a fi pe placul rudelor și prietenilor nereligioși. Cum nu este întotdeauna ușor să stabilești o limită precisă, o concesie pregătește calea pentru o alta, până când, cei care erau odată adevărați urmași ai lui Hristos în viață și caracter, se vor conforma obiceiurilor lumii. Legătura cu Dumnezeu este ruptă. Ei sunt creștini doar cu numele.” – *Solii către tineret*, p. 432 (cap. 147: *Vizitatorii necredincioși*).

- c. Cum ne cheamă Dumnezeu pe noi să ne comportăm când suntem în afara cadrului bisericii? 1 Timotei 4:12; 2 Corinteni 6:17, 18; Tit 2:14.

„Motivul pentru care avem o așa mică influență asupra rudelor necredincioase și tovarășilor noștri este că am arătat doar o mică diferență clară în practicile noastre față de cei din lume.” – *Fundamentele educației creștine*, p. 289 (cap. *Către studenții de la colegiul din Battle Creek*).

„În prezența rudelor și prietenilor voștri, în toate relațiile voastre de afaceri, în tovarășia voastră cu lumea, – oriunde și în orice loc, în toate circumstanțele, – stați drept pentru Isus.” – *Mărturii*, vol. 5, p. 341 (cap. *Ambiție lumească*).

4. STÂND NECLINTIȚI ÎN DECIZIILE NOASTRE

- a. În loc de a fi influențați de prietenii și rudele lumești, cum ar trebui să luăm deciziile? 1 Corinteni 11:1; Iacov 1:5; Psalmii 119:105; Galateni 5:24.

„Voi îngăduiți cuvintelor rudelor și anumitor prieteni ai voștri să vă influențeze planurile și să vă afecteze deciziile. Voi le dați crezare prea repede și integrați vederile lor în propriile voastre idei și sunteți prea adesea conduși în rătăcire... Judecata voastră, sentimentele voastre, vederile voastre, au influență asupra lor și, la rândul lor, ei vă influențează pe voi; și un curent puternic va fi îndreptat să curgă într-o direcție greșită, dacă nu vă umiliți cu toții și vă consacrați în întregime lui Dumnezeu.” – *Mărturii*, vol. 3, p. 506 (cap. *Conducerea*).

„Viața prețioasă pe care ne-a dat-o Dumnezeu nu trebuie să fie modelată de rudele necredincioase într-un mod care să placă minții pământești, ci să fie petrecută într-o manieră pe care Dumnezeu să o aprobe.” – *Ibid.*, vol. 4, p. 236 (cap. *Încăpățânare, nu independență*).

- b. Ce responsabilitate le-a fost dată părinților în ce privește copiii lor proprii? Proverbele 22:6. Cum pot prietenii și rudele să împiedice această lucrare?

„Fiți atenți cum lăsați conducerea copiilor voștri în mâna altora. Nimeni nu poate să vă elibereze pe drept cuvânt de responsabilitatea dată vouă de Dumnezeu... Bărbații și femeile ar trebui să acorde tot respectul și considerația cuvenită părinților lor; dar în problema conducerii copiilor lor proprii, ei ar trebui să nu permită niciun amestec, ci să țină hășturile conducerii în propriile lor mâini.” – *Îndrumarea copiilor*, p. 288 (cap. *Atitudinea rudelor*).

- c. Ce avertizare este dată celor care nu își păstrează principiile creștine oriunde s-ar afla? Iacov 1:6 (a doua parte), 8.

„Fie ca Dumnezeu să dea fiecărui om un sentiment al neputinței personale de a-și cârmui propria corabie drept și sigur în port. Harul lui Hristos este esențial în fiecare zi. Doar harul Său fără egal poate scăpa picioarele noastre de la cădere.” – *Comentarii biblice ale AZȘ [Comentarii E. G. White]*, vol. 6, p. 1109.

„Niciodată să nu renunțați la adevăr pentru a face pe placul cuiva. Fiți hotărâți, fiți fermi, fiți statornici, să nu aveți un cuget îndoielnic.” – *Spiritual Gifts*, vol. 2, p. 266.

5. O LUCRARE SPECIALĂ

- a. Ce lucrare este de făcut pentru cei care locuiesc în cămine dezbinat? 1 Corinteni 7:12–14, 16.

„Noi primim multe scrisori care cer sfat. O mamă spune că soțul ei este un necredincios. Ea are copii, dar ei sunt învățați de către tată să nu își respecte mama. Ea este profund împovărată de grija pentru copiii ei și nu știe ce cale să urmeze. Ea își exprimă atunci dorința de a face ceva pentru cauza lui Dumnezeu și mă întreabă dacă cred că este datoria ei să-și părăsească familia, dacă ea este convinsă că nu poate să facă niciun bine pentru ei.

Aș răspunde: Sora mea, nu văd cum ai putea să rămâi curată înaintea Domnului și să îți părăsești soțul și copiii. Nu cred că ai simți că poți face aceasta tu însăși. . . Sunt sigură că trebuie să fie datoria ta să ai grijă de copiii tăi proprii. Acesta este câmpul tău unde ai lucrarea care ți-a fost desemnată. . .

Deoarece Satan folosește pe tatăl copiilor tăi pentru a contracara lucrarea ta, nu te descuraja; nu renunța la luptă. Fă ceea ce ai dori ca ei să facă. Tratează-ți soțul cu amabilitate în orice vreme și cu orice ocazie și leagă-i pe copiii tăi de inima ta cu funiile dragostei. . .

Aceasta face clară lucrarea ta, de a lăsa lumina ta să strălucească în căminul unde Satan este la lucru pentru a-i câștiga pe copiii tăi pentru el. . . Nu vorbi și nu insista pentru simpatie din partea soțului tău și a copiilor tăi, ci în mod simplu trăiește viața lui Hristos. În cuvinte, spirit, caracter, blândețe, răbdare și îngăduință, în voieșie, fii un indicator arătând calea, cărarea care duce spre cer.” – *Mărturii cu privire la comportamentul sexual*, p. 44, 45 (cap. 5: *Comportamentul soțului creștin*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Dacă Îl iubim pe Dumnezeu în mod suprem, cum îi vom trata pe ceilalți? Pe cine vom avea grijă să nu neglijăm?
2. Cărui grup de oameni îi suntem datori în primul rând? Este aceasta singura noastră datorie?
3. Cum putem avea o influență pozitivă asupra rudelor noastre necredincioase?
4. Cine ar trebui să dețină hăturile conducerii asupra copiilor? De ce?
5. Ce lucrare misionară are de făcut un părinte care locuiește într-un cămin dezbinat?

Darul Sabatului întâi pentru proprietatea bisericii din Madrid

Spania este un stat suveran localizat în cea mai mare parte a Peninsulei Iberice, în sud-vestul Europei. Ea deține, de asemenea, arhipelaguri din Oceanul Atlantic și Marea Mediterană și câteva teritorii mici pe coasta de Nord a Africii și în vecinătatea ei. Este o țară democratică, cu peste 46 milioane de locuitori, având un parlament și o monarhie constituțională. Spania deține o industrie înfloritoare a turismului, fiind a treia cea mai vizitată țară din lume (2014). Conform sondajelor (2015), 71,8% din populația Spaniei este alcătuită din catolici. Totuși, numai 48,4% dintre spaniolii între 18 și 24 ani spun că sunt catolici, în timp ce 47,1% fie nu iau în considerare problemele religioase, fie sunt necredincioși sau atei.

Madrid, clasificat din punct de vedere istoric ca un „sat”, este capitala Spaniei. Având 3,2 milioane de locuitori, este cel mai mare oraș din Comunitatea Madrid. Totalul populației ariei metropolitane este de 6,5 milioane. Ea reprezintă baza comercială pentru multe companii multinaționale și este, de asemenea, centrul politic, economic și cultural al Spaniei.

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea Mișcarea de Reformă a fost înregistrată oficial în Spania ca o confesiune non-catolică în 1972. De atunci, mulți credincioși, pastori și lucrători lucrează din greu pentru a predica Evanghelia Domnului nostru Isus Hristos în acest Câmp.

Datorită condițiilor bune de lucru, mulți dintre credincioșii noștri din alte țări au migrat în Spania începând cu anul 2000 și în continuare. Aceasta a creat nevoia cumpărării unei proprietăți în Madrid, din care am făcut apoi un templu de închinare. Pentru a ne ajuta la înființarea acestui far de lumină pentru Domnul, am încheiat un contract cu o bancă. Până acum am plătit înapoi mai mult de o treime din ceea ce datoram. Totuși, statutul economic al Spaniei s-a redus în anii recentți și mulți credincioși au fost forțați să migreze în alte țări, astfel scăzând și numărul de membri din Madrid. Aceasta a creat o dificultate pentru noi, cei de aici, ca să reușim să achităm datoriile necesare pentru a ne garanta proprietatea bisericii.

Din acest motiv, apelăm la inima bună a tuturor fraților, surorilor, copiilor și prietenilor din jurul lumii pentru a vă ruga să ne ajutați în această nevoie, prin oferirea unui dar generos pentru această cauză. Anticipat și din toată inima ne exprimăm recunoștința, cerându-I Domnului să vă binecuvânteze pe voi toți și familiile voastre.

Frații și surorile voastre din Madrid

Familia Bisericii

„Stăruiiți în dragostea frățească.” (Evrei 13:1).

„Toți suntem predispuși să facem greșeli. Nimeni nu este perfect. Domnul Isus a murit pentru cei greșiți ca ei să poată fi iertați. Nu este lucrarea noastră să condamnăm. Hristos nu a venit să condamne, ci să mântuiască.” – *In Heavenly Places*, p. 292.

Recomandare pentru studiu: *Mărturii*, vol. 2, p. 73–77 (cap. *Iubire pentru cei greșiți*).

Duminică

28 mai

1. AJUTÂNDU-I PE CEI DIN JURUL NOSTRU

a. Pentru ce grupuri de oameni trebuie să avem noi o atenție specială? Galateni 6:10. De ce? Matei 12:50.

„Am văzut că este în providența lui Dumnezeu ca văduvele și orfanii, cei orbi, surzi, șchiopi și persoanele afectate în diferite feluri să fie așezate în strânsă relație creștină cu biserica Sa; aceasta este pentru a încerca pe poporul Său și pentru a da pe față adevăratul lor caracter. Îngerii lui Dumnezeu veghează să vadă cum tratăm aceste persoane care au nevoie de simpatia, dragostea și bunăvoința noastră dezinteresată. Acesta este testul lui Dumnezeu pentru caracterul nostru. Dacă avem adevărata religie a Bibliei, vom simți că o datorie de dragoste, amabilitate și interes I se cuvine lui Hristos în numele fraților Săi; și nu putem face mai puțin decât să ne arătăm recunoștința pentru dragostea Sa fără margini față de noi, pe când noi eram păcătoși, nevrednici de harul Său, având un profund interes și dragoste neegoistă pentru cei care sunt frații noștri și sunt mai puțin favorizați decât noi.” – *Mărturii*, vol. 3, p. 511 (cap. *Datoria față de cei nenorociți*).

b. Dacă avem o religie curată, ce datorie vom împlini? Iacov 1:27; Marcu 14:7.

„Oriunde este nevoie umană și suferință, există un câmp pentru lucrare misionară.” – *Lucrarea de binefacere*, p. 35.

Darul Sabatului Întâi pentru proprietatea bisericii din Madrid

2. CULTIVÂND DRAGOSTEA FRĂȚEASCĂ

- a. **Cum a fost dragostea pe care Dumnezeu a arătat-o față de noi? Sub ce obligație ne așază această dragoste? 1 Ioan 4:9, 11; Ioan 3:16.**

„Când păcătosul Îl vede pe Mântuitorul Său murind pe cruce sub blestemul păcatului, în locul lui, privind dragostea Sa iertătoare, dragostea se trezește în inima lui. Păcătosul Îl iubește pe Hristos, pentru că Hristos l-a iubit mai întâi.” – *Solii alese*, vol. 1, p. 374.

„Hristos rămânând în suflet nu se va certa cu Hristos care se află în alt suflet. Trebuie să învățăm să suportăm ciudățeniile celor din jurul nostru. Dacă voința noastră este sub controlul voinței lui Hristos, cum putem noi să ne certăm cu frații noștri? Dacă suntem în ceartă, putem ști că aceasta este din cauză că eul are nevoie să fie răstignit. Cel pe care Hristos îl face liber, va fi cu adevărat liber. Noi nu suntem pe deplin în Hristos dacă nu ne iubim unii pe alții cum ne-a iubit Hristos. Când facem acest lucru, așa cum Hristos ne-a poruncit, vom da dovadă că suntem pe deplin în El.” – *Astăzi cu Dumnezeu*, p. 262.

- b. **Ce relație trebuie să avem cu Dumnezeu înainte ca să putem să ne iubim frații și surorile? 1 Ioan 4:7, 12.**

„Toți cei care au fost născuți în familia cerească sunt, într-un sens special, frați ai Domnului nostru. Dragostea lui Hristos îi leagă împreună pe membrii familiei Sale și oriunde acea dragoste este manifestată, acolo se descoperă o relație divină.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 638 (cap. *Acești foarte neînsemnați frați ai Mei*).

„Datoria noastră este să trăim în atmosfera dragostei lui Hristos, să respirăm profund din dragostea Sa și să reflectăm căldura Sa în jurul nostru.” – *Înalta noastră chemare*, p. 175 (18 iunie).

- c. **Cum trebuie să ne iubim unii pe alții? 1 Petru 1:22, 23.**

„Doar Dumnezeu poate să vă conducă să recunoașteți în așa fel harul, dragostea și îngăduința Lui, încât să aveți credința care lucrează prin dragoste și curăță sufletul. Acesta este darul lui Dumnezeu.” – *Lift Him Up*, p. 252.

„Avem nevoie să cultivăm dragostea în inimile noastre. Avem nevoie să nu mai fim grabnici să gândim rău despre frații noștri. Trebuie să atribuim cele mai bune motive pentru ceea ce fac sau spun ei. Trebuie să fim creștini biblici.” – *Astăzi cu Dumnezeu*, p. 83.

3. CRESCÂND ÎN EXPERIENȚA NOASTRĂ PROPRIE

a. Ce alegere putem face, voi și cu mine, pentru a crește în experiența noastră creștină? Efeseni 4:21–24.

„Convertirea este o lucrare pe care cei mai mulți nu o apreciază. Nu este o chestiune neînsemnată să transformi o minte lumească, iubitoare de păcat, și să o aduci să înțeleagă dragostea nespusă a lui Hristos, farmecul harului Său și măiestria lui Dumnezeu, așa încât sufletul să fie îmbibat de dragostea divină și captivat de tainele cerești. Când el înțelege aceste lucruri, viața sa anterioară îi pare dezgustătoare și rea. El urăște păcatul și, zdrobindu-și inima înaintea lui Dumnezeu, el îl acceptă pe Hristos ca viața și bucuria sufletului. El renunță la plăcerile sale anterioare; are o minte nouă, afecțiuni noi, interese noi, voință nouă; întristările sale, dorințele și dragostea, toate sunt noi... Cuvântul lui Dumnezeu, care era greoi și neinteresant, este acum ales ca studiu al său, sfătuitoarea sa. El reprezintă o scrisoare scrisă lui de Dumnezeu, purtând inscripția Celui Veșnic. Gândurile sale, cuvintele sale și faptele sale sunt aduse în fața acestor legi și probate. El tremură la poruncile și amenințările pe care acesta (cuvântul) le conține, în timp ce, cu fermitate, se prinde de făgăduințele sale și își întărește sufletul când și le însușește pentru el.” – *Credința prin care trăiesc*, p. 139.

b. În ce moduri trebuie să creștem spiritual? 2 Petru 3:18.

„Creștinul trebuie să câștige tărie, întărindu-i pe alții. „Cel care udă pe alții, va fi udat și el.” Aceasta nu este doar o simplă făgăduință; ea este o lege divină, o lege prin care Dumnezeu a plănuțit ca un curent de bunăvoință, asemenea apelor de la mare adâncime, să fie menținut în circulație permanentă, curgând continuu înapoi la sursă. În împlinirea acestor legi se află secretul creșterii spirituale...”

Cum este posibil ca să creștem în har? Este posibil doar dacă ne golim inimile de eu și le prezentăm Cerului, să fie modelate după Modelul divin... Când ne însușim binecuvântările lui Dumnezeu, vom fi capabili să primim o mai mare măsură din Harul Său.” – *Comentarii biblice ale AZȘ [Comentarii E. G. White]*, vol. 7, p. 947.

„Vom cunoaște mai mult și tot mai mult pe Isus printr-o cercetare atentă a Scripturilor și urmând apoi căile adevărului și neprihănirii descoperite în ele. Acei care cresc mereu în har vor fi neclintii în credință și vor înainta.” – *Solii către tineret*, p. 121 (Cap. 32: *Crescând în har*).

4. ATITUDINEA FAȚĂ DE CEI GREȘIȚI

- a. În interacțiunile cu frații și surorile noastre, ce ar trebui să ne aducem aminte? Luca 21:19; Ioan 15:12.

„Arătați dragoste celor care au nevoie de ea cel mai mult. Cei mai nefericiți, cei care au cele mai neplăcute temperamente, au nevoie de dragostea noastră, gingășia noastră, mila noastră. Acei care ne încearcă răbdarea au nevoie de cea mai multă dragoste.” – *Fundamentele educației creștine*, p. 281 (cap. *Exmatricularea studenților*).

„Nu trebuie să începem prin a încerca să ne iubim unii pe alții. Iubirea lui Hristos în inimă este ceea ce avem nevoie. Când eul este cufundat în Hristos, adevărata iubire țâșnește în mod spontan.” – *Slujitorii Evangheliei*, p. 497 (cap. „*Să veghem unii asupra altora*”).

„Este nevoie să arătăm răbdare asemenea lui Hristos și dragoste pentru cel greșit, dar este, de asemenea, periculos să arătăm o atât de mare toleranță pentru greșelile sale, astfel încât el să ajungă a se considera ca nemeritând mustrarea și să o respingă ca fiind inadecvată și nedreaptă.” – *Istoria faptelor apostolilor*, p. 504 (cap. 49: *Ultima epistolă a lui Pavel*).

„Ar trebui să îi ajutați pe cei care au nevoie cel mai mult de ajutor, acei care sunt în situații mai puțin favorabile, care sunt greșiți și cu lipsuri și care poate că v-au jignit și v-au încercat răbdarea până la extrem. Tocmai de unii ca aceștia Îi era milă lui Isus, pentru că Satan are mare putere asupra lor și în mod constant profită de punctele lor slabe și își aruncă săgețile sale pentru a-i răni acolo unde sunt mai puțin protejați.” – *Mărturii*, vol. 2, p. 75 (cap. *Iubire pentru cei greșiți*).

- b. Dacă un frate ofensează pe cineva și noi aflăm despre aceasta, care este primul pas pe care ar trebui să-l facem? Matei 18:15; Leviticul 19:16.

„Nu ascultați rapoartele împotriva vreunui frate sau vreunei surori... Întrebați pe cel care aduce acuzații, dacă a ascultat de cuvântul lui Dumnezeu în ceea ce privește această problemă. Hristos a lăsat indicații explicite despre ceea ce ar trebui făcut. Mergeți la fratele vostru și spuneți-i greșeala numai între el și voi. . . .

Dacă există sau nu o nedreptate între voi și cel acuzat, porunca lui Hristos este aceeași. Fratele vostru are nevoie de ajutor. Spuneți-i lui, nu altcuiva, zvonurile care circulă despre el. Dați-i ocazia să explice. Este posibil ca zvonurile să fie false și ca problemele să poată fi puse în ordine prin câteva explicații simple. Acest fel de a trata pe cineva se cuvine oricui presupunem că ar fi greșit.” – *In Heavenly Places*, p. 292.

5. PROMOVÂND RESTAURAREA

- a. **Ce atitudine ar trebui să avem față de cei care sunt greșiți? Care ar trebui să fie ținta noastră? Galateni 6:1, 2; 1 Petru 4:8; Tit 3:2.**

„Să aveți în minte că lucrarea de restaurare trebuie să fie povara noastră. Această lucrare nu trebuie făcută într-un mod mândru, insinuant, stăpânitor...

Cel care ignoră nevoile urgente ale fratelui său va fi adus, în providența lui Dumnezeu, pe același teren pe care fratele său l-a străbătut în încercări și necazuri și, printr-o experiență amară, i se va dovedi că el este la fel de neajutorat și are nevoie de încurajare cum a avut și cel suferind, pe care el l-a respins.” – *Mărturii*, vol. 6, p. 398, 399 (cap. *Iubire între frați*).

- b. **Ce împiedică adesea restaurarea celui greșit? Proverbele 11:13; 18:8.**

„Bârfa și clevetirea, destăinuirea secretelor și analizarea caracterelor, despart sufletul de Dumnezeu. Ele sunt moartea spiritualității și a unei influențe religioase blânde, calme...

Creștinii ar trebui să aibă grijă cu privire la cuvintele lor. Ei n-ar trebui niciodată să ducă rapoarte nefavorabile de la unul dintre prietenii lor la alții, în special dacă sunt conștienți că există o lipsă de unire între ei. Este crud să faci aluzii și să insinuezi, ca și când ai ști un mare lucru despre acest prieten sau cea cunoștință despre care alții sunt neștiutori. Astfel de aluzii ajung mai departe și produc impresii mai nefavorabile decât relatarea francă a faptelor, într-o modalitate lipsită de exagerare. Ce vătămare a suferit biserica lui Hristos din cauza acestor lucruri!” – *Ibid.*, vol. 2, p. 185, 186 (cap. *Spiritul lumesc în biserică*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum vom arăta că practicăm adevărata religie a Bibliei?
2. Cum își tratează creștinii biblici frații și surorile de credință?
3. Cum putem deveni creștini mai puternici?
4. Cum putem să ne iubim unii pe alții? Cui ar trebui să arătăm dragoste, în mod special?
5. Dacă refuzăm să ajutăm la restaurarea fraților sau surorilor noastre care sunt greșiți, ce ni se va întâmpla?

Biserica: O lumină în lume

„Voi sunteți lumina lumii.” (Matei 5:14).

„Ceea ce Dumnezeu a avut ca scop să facă pentru lume prin Israel, poporul ales, va împlini în final prin biserica Sa de astăzi de pe Pământ.” – *Profeți și regi*, p. 713 (cap. 59: Casa lui Israel).

Recomandare pentru studiu: *Istoria faptelor apostolilor*, p. 9–24 (cap. 1: Planul lui Dumnezeu cu biserica Sa și cap. 2: Instruirea celor doisprezece).

Duminică

4 iunie

1. UN POPOR CARE SĂ DESCOPERE CARACTERUL LUI DUMNEZEU

- a. Ce scop trebuie împlinit prin biserică? Efeseni 3:9–11; 2 Corinteni 4:6; 1 Petru 2:9.

„De la început a fost planul lui Dumnezeu ca prin biserica Sa să fie reflectată în lume perfecțiunea și plinătatea Sa. Membrii bisericii, acei pe care El i-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată, trebuie să proclame slava Sa. Biserica este depozitarul bogățiilor harului lui Hristos; și prin biserică se vor manifesta în cele din urmă, chiar pentru „stăpânirile și puterile din locurile cerești”, expunerea finală și deplină a dragostei lui Dumnezeu. (Efeseni 3:10).” – *Istoria faptelor apostolilor*, p. 9 (cap. 1: Planul lui Dumnezeu cu biserica Sa).

- b. Ce slujbă ne-a dat Dumnezeu și cum suntem părtași ai acestei slujbe? 2 Corinteni 5:18, 19; Ioan 20:21.

„Omul a devenit atât de degradat de păcat încât era imposibil pentru el, prin el însuși, să intre în armonie cu Cel a Cărui natură este puritate și bunătate. Dar Hristos, după ce l-a răscumpărat pe om de sub condamnarea legii, a putut să împartă putere divină pe care să o unească împreună cu efortul omenesc. Astfel, prin pocăință față de Dumnezeu și credință în Hristos, copiii căzuți ai lui Adam pot deveni încă o dată „fii ai lui Dumnezeu.” (1 Ioan 3:2).” – *Patriarhi și profeți*, p. 64 (cap. 4: Planul de mântuire).

2. LUCRÂND ÎN UNIRE CU HRISTOS

- a. **Ce I-a cerut Isus Tatălui în folosul ucenicilor, așa încât ei să poată avea putere să mărturisească în lume? Ioan 17:20, 21.**

„Între acești primi ucenici [puși deoparte de Hristos] era prezentă o diversitate marcată. Ei trebuia să fie învățătorii lumii și ei au reprezentat peste tot, diferitele tipuri de caracter. Pentru a duce mai departe, cu succes, lucrarea la care au fost chemați, acești oameni, diferiți în caracteristicile naturale și obiceiurile lor de viață, aveau nevoie să ajungă la unirea sentimentelor, gândurilor și acțiunilor. Această unire era preocuparea pe care Hristos voia să o asigure. Pentru acest scop, El căuta să îi aducă în unitate cu El Însuși.” - *Istoria faptelor apostolilor*, p. 20 (cap. 2: *Instruirea celor doisprezece*).

„Rar găsim două persoane exact identice. Printre ființele umane, la fel ca și printre lucrurile lumii naturale, există diversitate. Unitate în diversitate între copiii lui Dumnezeu – manifestarea dragostei și a îngăduinței în pofida diferențelor de caracter – aceasta este mărturia că Dumnezeu a trimis pe Fiul Său în lume pentru ca să-i mântuiască pe păcătoși...

Cu cât unirea cu Hristos este mai apropiată, cu atât mai apropiată va fi unirea noastră unii cu alții.” – *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, p. 286 (6 octombrie).

- b. **Ce atitudine din biserică este o mărturie puternică pentru alții despre adevărul pe care declarăm că îl credem? Efeseni 4:1–3, 31, 32.**

„Avem un caracter de păstrat, dar acesta este caracterul lui Hristos... Hristos în noi Îl va întâlni pe Hristos din frații noștri și Spiritul Sfânt va da cea unire a inimii și acțiunii care mărturisește lumii că suntem copiii lui Dumnezeu.” – *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 211 (22 iulie).

„Învățați de la Marele Învățător. Cuvintele de amabilitate și compasiune vor face bine asemenea unui medicament și vor vindeca suferințele care sunt în disperare. Cunoștința cuvântului lui Dumnezeu adus în viață practică va avea o putere vindecătoare, mângâietoare.” – *Slujitorii Evangheliei*, p. 163 (cap. *Sfatul adresat unui evanghelist*).

„Mulți au slăbit și și-au pierdut curajul în marea luptă a vieții, pe care, un cuvânt de îmbărbătare amabilă și curaj i-ar fi întărit să biruiască... Nu putem spune cât de departe pot ajunge cuvintele noastre atente de amabilitate, eforturile noastre asemănătoare cu ale lui Hristos de a ușura unele poveri. Cei greșiți nu pot fi restaurați în niciun alt mod decât în spiritul blândeții, amabilității și dragostei atente.” - *My Life Today*, p. 235.

3. DESCOPERIND ALTORA DRAGOSTEA LUI DUMNEZEU

- a. Cum ar trebui să acționăm față de frații și surorile noastre de credință? Filipeni 2:3. De ce ar trebui să fim umiliți în părerile noastre despre noi înșine? Matei 23:8; 1 Corinteni 4:7; 2 Corinteni 10:12.

„Acei care, în spiritul și iubirea lui Isus, vor deveni una cu El, vor fi în strânsă comuniune unul cu altul, legați cu funiile delicate ale dragostei.” – *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, p. 300 (20 octombrie).

„Răstigniți eul; socotiți-i pe alții mai buni decât voi. Astfel veți fi aduși în unitate cu Hristos. Înaintea universului ceresc și înaintea bisericii și lumii, veți purta dovada inconfundabilă ca sunteți fii și fiice ale lui Dumnezeu. Dumnezeu va fi slăvit în exemplul pe care voi îl dați.” – *Mărturii*, vol. 9, p. 188 (cap. *Unitate în Isus Hristos*, subcap. *O viață de har și pace*).

- b. Când nu este vorba de călcare a unui principiu în mod direct, ce regulă ar trebui să urmăm, din respect pentru convingerile altora? Romani 14:10, 13.

„Există drepturi care aparțin fiecăruia, individual. Avem o individualitate și o identitate care ne aparțin. Nimeni nu poate să își ascundă identitatea sa în a altcuiva. Toți trebuie să acționeze pentru ei înșiși, după cum le dictează conștiința proprie.” – *Mărturii pentru predicatori*, p. 422 (cap. *Individualitatea noastră*).

„Vocii și influenței niciunui om nu ar trebui să i se permită vreodată să devină o putere care controlează.” – *Lucrarea misionară medicală*, p. 165 (*Voi toți sunteți frați*).

- c. Ce condiție trebuie să îndeplinim dacă dorim să avem o părtășie adevărată cu frații și surorile noastre? Ce se va întâmpla în experiența noastră? 1 Ioan 1:7.

„Dumnezeu va accepta pe oricine care vine la El, încrezându-se pe deplin în meritele Mântuitorului răstignit. Dragostea izvorăște din inimă. Poate să nu fie un extaz de sentimente, dar există o încredere plină de pace, care rămâne. Orice povară este ușoară; căci jugul pe care îl așază Hristos este ușor. Datoria devine o desfătare și sacrificiul o plăcere. Calea care înainte părea acoperită de întuneric devine luminată de razele Soarelui Neprihănit. Aceasta înseamnă să umbli în lumină, așa cum și Hristos este în lumină.” – *Solii alese*, vol. 1, p. 354.

4. LUCRÂND ÎN ARMONIE

- a. **Cum au revelat experiența și convertirea lui Pavel, pe drumul spre Damasc, planul lui Dumnezeu de a folosi membrii bisericii pentru a-i salva pe păcătoși? Fapte 9:6, 10, 11, 15.**

„În convertirea lui Pavel ne sunt date niște principii importante pe care ar trebui să le avem mereu în minte. Mântuitorul lumii nu aprobă experiența și practica religioasă independente de biserica Sa organizată și recunoscută, acolo unde El are o biserică.

Mulți au ideea că sunt responsabili înaintea lui Hristos doar pentru lumina și experiența lor, independent de urmașii Săi recunoscuți din lume. Dar aceasta este condamnată de Isus în învățăturile Sale, în pildele și faptele pe care le-a dat pentru îndrumarea noastră. Aici era Pavel, unul pe care Hristos dorea să îl facă potrivit pentru cea mai importantă lucrare, unul care trebuia să fie un vas ales pentru El, adus direct în prezența lui Hristos; totuși, El nu îl învață lecțiile adevărului. El îl oprește din cursul lui și îl convinge; și când el întreabă: „Ce vrei să fac?“, Mântuitorul nu îi spune direct, ci îl pune în legătură cu biserica Sa. „Ei îți vor spune ce trebuie să faci.” – *Mărturii*, vol. 3, p. 432, 433 (cap. *Autoritatea bisericii*).

- b. **Ce legătură este între noi, corpul bisericii, și Hristos? Efeseni 4:14–16.**

„Deși, într-o asociere de creștini uniți în cadrul unei biserici, nu toți dețin aceleași talente, totuși, este datoria fiecăruia să lucreze. Talentele diferă, dar fiecărui om i se dă o lucrare. Toți sunt dependenți de Hristos în Dumnezeu. El este Capul slăvit al tuturor categoriilor și claselor de oameni asociați prin credința în Cuvântul lui Dumnezeu. Legați împreună, printr-o credință comună în principiile cerești, ei toți sunt dependenți de Cel care este Autorul și Desăvârșitorul credinței lor. El a creat principiile care aduc unitate în unanimitate, dragoste unanimă. Urmașii Săi ar trebui să mediteze la dragostea Sa. Ei nu ar trebui să se oprească fără a atinge standardele puse înaintea lor. Dacă principiile creștinismului sunt trăite, ele vor produce armonie universală și pace perfectă. Când inima este îmbibată de Spiritul lui Hristos, nu există ceartă, nici dorință de supremație, nici luptă pentru a fi stăpâni care să domine.” – *The Upward Look*, p. 104.

5. ORGANIZAȚI PENTRU SLUJIRE

- a. **Cum ar trebui să ne manifestăm dragostea pentru frații și surorile noastre? 1 Ioan 3:18.**

„Toți cei care au fost născuți în familia cerească sunt, într-un sens special, frați ai Domnului nostru. Dragostea lui Hristos îi leagă împreună, ca membri ai familiei Sale și oriunde acea dragoste este manifestată, acolo se descoperă o relație de origine divină. „Oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu” (1 Ioan 4:7).

Acei pe care Hristos îi laudă la judecată poate că știu puțină teorie, dar ei au cultivat principiile Sale. Prin influența Duhului divin, ei au fost o binecuvântare pentru toți cei din preajma lor.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 638 (cap. 70: „Acești foarte neînsemnați frați ai mei”).

- b. **Cum a arătat Isus că viața de slujire este legată de adevărata măreție? Marcu 9:35; Matei 20:25–28.**

„Viața Mântuitorului pe Pământ nu a fost o viață de lenevie și dragoste pentru Sine Însuși, ci El a trudit cu efort persistent, serios și neobosit pentru mântuirea omenirii pierdute. De la iesle la Calvar, El a urmat cărarea sacrificiului de sine și nu a căutat să fie eliberat de sarcinile dificile, călătoriile grele, de grija și munca epuizantă... Mâncarea și băutura Sa erau să facă voia lui Dumnezeu și să-Și încheie lucrarea. Eul și egoismul nu au avut loc în lucrarea Sa.

La fel, cei care sunt părtași ai harului lui Hristos vor fi gata să facă orice sacrificiu, ca alții, pentru care El a murit, să poată împărtăși darul ceresc. Ei vor face tot ce pot pentru a face mai bună lumea în care trăiesc.” – *Calea către Hristos*, p. 78 (cap. 9: *Viața și faptele noastre*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce este menită biserica să descopere lumii?
2. Cum putem să arătăm adevărata unitate în biserică?
3. Cum putem avea pentru alții acea dragoste care trece dincolo de sentimente?
4. Ce legătură comună ne unește cu frații și surorile noastre?
5. Dacă urmăm exemplul lui Isus de slujire pentru alții, ce vom fi dispuși să facem?

Credincioși în afaceri

„Dacă vezi un om iscusit în lucrul lui, acela poate sta lângă împărați, nu lângă oameni de rând.” (Proverbele 22:29).

„Religia trebuie făcută ocupația esențială a vieții. Orice altceva ar trebui să fie subordonat acesteia. Toate puterile sufletului, trupului și spiritului nostru trebuie angajate în lupta creștină. Trebuie să privim la Hristos pentru putere și har și vom câștiga biruința la fel de sigur cum este că Isus a murit pentru noi.” - *The Sanctified Life*, p. 93.

Recomandare pentru studiu: *Educația*, p. 135–145 (*Principii și metode în afaceri*).

Duminică

11 iunie

1. URMÂND MODELUL

a. Cum ar trebui să ne purtăm în toate problemele noastre de afaceri? Evrei 8:5; Matei 5:48.

„În toate lucrurile pe care creștinul pune mâna ar trebui să fie țesut gândul vieții veșnice. Dacă lucrarea executată este de natură agricolă sau mecanică, ea poate să fie totuși după modelul ceresc...”

Prin harul lui Hristos orice măsură a fost luată pentru desăvârșirea caracterelor asemenea lui Hristos și Dumnezeu este onorat când poporul Său, în toate tranzacțiile lor sociale și de afaceri, descoperă principiile cerului.” - *In Heavenly Places*, p. 154.

b. Cum S-a purtat Isus în lucrul din timpul vieții Sale, înainte de a-Și începe misiunea Sa? Luca 2:52.

„Isus a adus în lucrarea Sa bună dispoziție și tact. Se cere multă răbdare și spiritualitate pentru a aduce religia biblică în viața de cămin și de atelier, pentru a purta sarcina afacerilor lumești și totuși a păstra ochiul ațintit spre slava lui Dumnezeu. Aici Hristos era un ajutor. El niciodată n-a fost atât de plin de grija lumească încât să nu aibă timp sau preocupare pentru lucrurile cerești.” - *Hristos, Lumina lumii*, p. 73 (cap. 7: *Ca un prunc*).

2. INTEGRITATE NEOSCILANTĂ

- a. **Ce cântărește Dumnezeu în balanța cerului? 1 Samuel 2:3; Isaia 26:7; Psalmii 62:9.**

„Dumnezeu cântărește motivele, scopurile, caracterul. Toți oamenii sunt cântăriți în balanța sanctuarului și Dumnezeu îi va face pe toți să își dea seama de acest lucru...”

Nu există vreun motiv în adâncul inimii, nici vreun secret în noi, nici vreun plan pe care Dumnezeu să nu îl înțeleagă pe deplin... Dumnezeu ne cere toată inima, mintea, sufletul și puterea și „să iubim pe aproapele nostru ca pe noi înșine.” Aceasta este așezată într-o balanță, în timp ce fiecare caracter, în mod individual, trebuie să treacă testul greutății fiind așezat de partea cealaltă a balanței...

Dacă vom fi găsiți cu lipsă în ziua lui Dumnezeu, acesta va fi un lucru teribil, de aceea vrem să ne examinăm atent motivațiile și acțiunile noastre prin legea sfântă a lui Dumnezeu, să ne pocăim de fiecare faptă păcătoasă și, ca păcătoși, să ne prindem de meritele lui Hristos, pentru a ne completa lipsurile. Doar sângele lui Hristos va face acest lucru.” – *Înalta noastră chemare*, p. 139 (13 mai).

- b. **Cum dorește Dumnezeu să acționăm în toate afacerile noastre cu alții? Romani 12:17 („Nu întoarceți nimănui rău pentru rău; procurați-vă lucruri oneste în ochii tuturor oamenilor” - engl. KJV); Iov 31:6.**

„Un om cu adevărat onest nu va profita niciodată de slăbiciune sau incompetență pentru a-și umple portofelul personal. El acceptă echivalentul cinstit pentru ceea ce vinde. Dacă există anumite defecte în articolele vândute, el spune în mod deschis fratelui sau semenului său deși, făcând aceasta, el poate să acționeze împotriva intereselor sale financiare.

În toate detaliile vieții, trebuie să fie menținute cele mai stricte principii de cinste. Acestea nu sunt principiile care guvernează lumea noastră, pentru că Satan, înșelătorul, mincinosul și asupritorul este stăpân și supușii lui îl urmează și îi îndeplinesc scopurile. Dar creștinii slujesc unui Stăpân diferit și acțiunile lor trebuie să fie făcute în Dumnezeu, fără a ține seama de tot câștigul egoist.” – *My Life Today*, p. 330.

- c. **Ce promite Dumnezeu celor ce sunt credincioși? Filipeni 4:19.**

„Oricare ar fi afacerea în care poate sunteți calificați să vă angajați, niciodată să nu nutriți ideea că nu puteți face un succes din ea fără a sacrifica din principii.” – *The Review and Herald*, 19 august 1884.

3. OAMENII DE AFACERI CREȘTINI

a. Ce au fost forțați vrăjmașii lui Daniel să admită referitor la lucrul său? Daniel 6:4. Ce putem învăța din experiența sa?

„Acei care lucrează în domenii de afacere ar trebui să ia orice măsură de precauție împotriva căderii în eroare prin principii sau metode greșite. Raportul lor poate fi asemenea celui al lui Daniel la curtea Babilonului. Când toate tranzacțiile sale de afaceri au fost supuse la cea mai amănunțită cercetare, nu a putut fi găsit niciun punct cu lipsuri. Raportul vieții sale de afaceri, deși este incomplet, conține lecții care merită studiate. El descoperă faptul că un om de afaceri nu este în mod obligatoriu și un om viclean sau diplomat. El poate fi un om instruit de Dumnezeu la fiecare pas. Daniel, în timp ce era primul ministru al Babilonului, era un profet al lui Dumnezeu, primind lumina inspirației din cer. Viața Sa este o ilustrație a ceea ce fiecare om de afaceri creștin poate să devină.” – *Mărturii*, vol. 7, p. 248 (cap. *Formați oameni pentru afaceri*).

b. Ce putem învăța de la Avraam cu privire la modul în care să ne conducem afacerile? Geneza 23:7–16.

„Priviți-l [pe Avraam] atunci când se angajează într-o tranzacție de afaceri cu fiii lui Het, pentru a cumpăra un loc de înmormântare pentru Sara. În durerea lui, el nu uită să fie politicos. El face o plecăciune înaintea lor, deși el este omul nobil al lui Dumnezeu. Avraam știa ce era politețea veritabilă și cum se cuvenea unui om să se poarte cu semenii săi.

Ar trebui să uităm de noi înșine, întotdeauna . . . căutând ocazii să îi înveselim pe ceilalți și să îi luminăm, să ușurăm întristările și poverile lor prin acțiuni de amabilitate atentă și prin micile fapte de dragoste. Aceste fapte de politețe grijulie care, începând din familia noastră, se extind în afara cercului familiei, ne vor ajuta să adunăm la suma fericii vieții.” – *My Life Today*, p. 192.

c. Ce exemplu ne-a dat Isus? Efeseni 5:2.

„Te îndrept spre viața lui Isus ca modelul desăvârșit. Viața Sa a fost caracterizată de bunăvoință dezinteresată... Ce sacrificii a făcut El pentru noi ca să nu pierim, ci să avem viața veșnică! Cerul va fi destul de ieftin dacă renunțăm la orice interes egoist pentru a-l obține.” – *Mărturii*, vol. 4, p. 218 (cap. *Consacrare totală*).

4. ÎNȘELÂND ÎN AFACERI

- a. **Dați un exemplu de o persoană menționată în Biblie, care a fost necinstită în practicile sale în afaceri. Luca 19:2-7.**

„'Mai marele vameșilor', Zacheu, era un iudeu, urât de concetățenii săi. Poziția și bogăția lui erau răsplata unei meserii pe care ei o detestau și care era considerată, sub un alt nume, ca nedreptate și stoarcere. Totuși, bogatul vameș nu era un om lumesc, complet împietrit, așa cum părea. Sub aparența lumescului și a mândriei se găsea o inimă susceptibilă la influențele divine.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 552, 553 (cap. 61: *Zacheu*).

- b. **Ce a fost el condus să facă? Luca 19:8.**

„Orice suflet convertit va dovedi, asemenea lui Zacheu, intrarea lui Hristos în inima sa, prin renunțarea la practicile nedrepte care au pătat viața sa. Asemenea mai marelui vameșilor, el va da dovada sincerității sale făcând restituirea. Domnul spune: „Dacă cel rău dă înapoi zălogul, întoarce ce a răpit, urmează învățăturile care dau viața și nu săvârșește nicio nelegiuire; ... toate păcatele pe care le-a săvârșit se vor uita: ... și va trăi negreșit” (Ezechiel 33:15,16).

Dacă i-am păgubit pe alții prin vreo tranzacție de afaceri necinstită, dacă am înșelat în afaceri sau am furat pe vreun om, chiar dacă aceasta ar fi în limitele legii, ar trebui să ne mărturisim greșeala și să restituim atât cât stă în puterile noastre. Este corect să restituim nu doar ceea ce am luat, ci tot ceea ce ar fi putut fi adunat dacă acel lucru ar fi fost utilizat cinstit și înțelept în timpul în care a fost în posesia noastră.” – *Ibid.*, p. 556.

- c. **Cine a fost un om de afaceri necinstit? De ce? Ioan 12:4-6.**

„Iuda era casierul ucenicilor și din micul lor depozit el își lua în mod secret pentru propria folosință, reducând astfel resursele lor la o sumă neînsemnată... Iuda nu avea inimă pentru săraci. Dacă untdelemnul Mariei ar fi fost vândut și profitul ar fi intrat în posesia lui, săracii nu ar fi avut niciun beneficiu.” – *Ibid.*, p. 559.

5. SFAT PRACTIC

- a. Ce sfat ne este dat cu privire la parteneriatul de afaceri cu cei necredincioși? Amos 3:3; 2 Corinteni 6:14, 15.

„Unii dintre frații noștri care s-au angajat în afaceri nu au păzit Sabatul după poruncă. Unii au intrat în parteneriat cu necredincioșii și influența acestor călcători ai Sabatului a avut efect asupra lor. Unii au fost atât de orbiți încât nu au putut discerne pericolul unor astfel de legături, dar el este cu atât mai mare din cauză că nu este recunoscut.” - *Historical Sketches*, p. 215.

- b. Cum ar trebui să ne conducem afacerile, știind că Isus vine în curând? Proverbele 22:29.

„Credința în apropiata venire a Fiului omului pe norii cerului nu-l va determina pe adevăratul creștin să devină neglijent și nepăsător cu privire la treburile obișnuite ale vieții cotidiene. Cei care așteaptă, privind spre arătarea în curând a lui Hristos, nu vor fi leneși, ci harnici în afaceri. Lucrarea lor nu va fi făcută cu nebagare de seamă și în mod necinstit, ci cu loialitate, promptitudine și temeinicie. Acei care se măgulesc pe ei înșiși că neatenția ușuratică pentru lucrurile vieții acesteia este o dovadă a spiritualității lor și a despărțirii lor față de lume, se află într-o mare înșelăciune. Sinceritatea, credincioșia și integritatea lor sunt testate și încercate în lucrurile vremelnice. Dacă sunt credincioși în cele mai mici, ei vor fi credincioși și în cele mari.” - *Mărturii*, vol. 4, p. 309 (cap. *Pregătire pentru a doua venire a lui Hristos*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce gând ar trebui să luăm cu noi în tot ce facem?
2. Ce nu ar trebui să ne permitem să gândim niciodată, referitor la succesul în afacerile noastre?
3. Ce putem învăța din practicile de afaceri ale lui Daniel, în timp ce lucra pentru o națiune păgână?
4. Care este datoria noastră dacă aflăm că am înșelat pe cineva?
5. Cum ar trebui să fie făcută lucrarea noastră, luând în considerare apropiata venire a lui Isus?

Datoria noastră față de puterile care guvernează

„Dați, dar, Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.” (Matei 22:21).

„Adevărata influență creștină, exercitată pentru realizarea lucrării pe care Dumnezeu a desemnat-o, este un agent prețios și nu trebuie să fie unită cu politica sau legată în alianță cu necredincioșii. Dumnezeu trebuie să fie centrul de atracție.” – *Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 483, 484 (cap. *Mărturie specială cu privire la politică*).

Recomandare pentru studiu: *Mărturii*, vol. 6, p. 394–397 (cap. *Atitudinea noastră față de autoritățile civile*); *Mărturii*, vol. 9, p. 232–244 (cap. *Munca în ziua duminicii și cap. Cuvinte de avertizare*).

Duminică

18 iunie

1. CREȘTINUL ȘI STATUL

- a. Care trebuie să fie atitudinea poporului lui Dumnezeu față de guvernarea civilă? Romani 13:1–4; 1 Petru 2:13, 14, 17; Tit 3:1. Ce trebuie să facem când legea lui Dumnezeu este dată deoparte de legile acestei lumi? Fapte 4:19.

„Am văzut că este datoria noastră în orice situație să ascultăm de legile țării noastre, atâta timp cât ele nu vin în conflict cu legea mai înaltă pe care Dumnezeu a rostit-o cu voce clară de pe Sinai și a gravat-o ulterior pe piatră cu degetul Său propriu.” – *Mărturii*, vol. 1, p. 361 (cap. 69: *Răzvrătirea*).

- b. Care ar fi condiția societății noastre, dacă ar fi adusă sub puterea constrângătoare a legii lui Dumnezeu? Isaia 48:18; 32:17.

„În conformarea la cerințele divine există o putere transformatoare care aduce pace și voie bună între oameni. Dacă învățăturile cuvântului lui Dumnezeu ar fi făcute influența care controlează în viața fiecărui bărbat și femeie, dacă mintea și inima ar fi aduse sub puterea sa constrângătoare, relele care există astăzi în viața națiunii și societății nu s-ar mai pomeni.” – *Profeți și regi*, p. 192 (cap. 15: *Iosafat*).

2. FIIND PARTE DIN ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU

- a. **Deși suntem cetățeni aici pe Pământ și supuși cârmuitorilor, așa cum a hotărât Dumnezeu, unde este cetățenia noastră de bază? Filipeni 3:20. Ce a spus Isus despre Împărăția Sa? Ioan 18:36; Luca 17:21.**

„Împărăția lui Dumnezeu începe în inimă.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 506 (cap. 55: *Fără să atragă privirea*).

- b. **Cum trebuie noi, creștinii, să trăim principiile împărăției lui Dumnezeu, în timp ce suntem aici pe Pământ? Ioan 3:5; 1:12, 13; Marcu 1:14, 15.**

„Nu prin decizia tribunalelor, consiliilor sau adunărilor legislative, nu prin sprijinul marilor oameni ai lumii, este înființată sau consolidată împărăția lui Hristos, ci prin sădirea naturii lui Hristos în omenire, prin lucrarea Duhului Sfânt. Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu; născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.” (Ioan 1:12, 13). Aici este singura putere care poate lucra pentru înălțarea omenirii. Și agentul uman, în realizarea acestei lucrări, este reprezentat de învățarea și practicarea cuvântului lui Dumnezeu.” – *Ibid.*, p. 509, 510.

- c. **Ce altceva știm despre natura împărăției lui Dumnezeu? Psalmii 145:13; 2 Petru 1:11. Cum a influențat aceasta modul în care Isus a tratat guvernarea pământească?**

„Guvernarea sub care a trăit Isus era coruptă și tiranică; în toate părțile erau abuzuri răsunătoare, – stoarcere, intoleranță și cruzime zdrobitoare. Totuși, Mântuitorul nu a încercat să facă reforme civile. El nu a atacat abuzurile naționale, nici nu a condamnat dușmanii naționali. El nu s-a amestecat în autoritatea sau administrația celor care erau la putere. Cel care a fost exemplul nostru s-a păstrat departe de guvernarile pământești. Nu pentru că El era indiferent la durerile oamenilor, ci pentru că remediul nu consta pur și simplu în măsurile omenești și exterioare. Pentru a fi eficient, tratamentul trebuia să ajungă la oameni în mod individual și trebuia să regenereze inima.” – *Ibid.*, p. 509.

3. CREȘTINUL, UN CETĂȚEAN MODEL

- a. Care cuvinte ale lui Isus sunt adesea interpretate greșit ca referindu-se la depunerea unui jurământ? Matei 5:34–37. La ce se referă Isus de fapt?

„Am văzut că în cuvintele Domnului nostru, „Să nu jurați”, nu este abordată problema jurământului judecătoresc. „Vorbirea voastră să fie, Da, da; și Nu, nu: ce trece peste aceste vorbe vine de la cel rău.” Aceasta se referă la conversațiile obișnuite. Unii exagerează în limbajul lor. Unii jură pe viața lor proprie; alții jură pe capul lor – la fel de sigur după cum e că trăiesc; la fel de sigur după cum posedă un cap. Unii iau cerul și Pământul martori că astfel de lucruri sunt adevărate. Unii speră că Dumnezeu le va șterge existența dacă ceea ce spun ei nu este adevărat. Împotriva acestui fel de jurământ obișnuit îi avertizează Isus pe ucenicii Săi...

Mi s-a arătat că atunci când este de fapt necesar și când sunt chemați să mărturisească în cadrul legii, nu este o încălcare a cuvintelor lui Dumnezeu pentru copiii Lui să ia în mod solemn ca martor pe Dumnezeu că ceea ce ei spun este adevărul și numai adevărul.” – *Mărturii*, vol. 1, p. 201, 202 (cap. 37: *Despre jurământ*).

- b. Care ar trebui să fie atitudinea noastră cu privire la participarea în politică? De ce? 1 Timotei 2:1–3; Evrei 11:13. De ce nu putem vota pentru partidele politice?

„Domnul ar dori ca poporul Său să fie mort față de problemele politice. Pe aceste teme, tăcerea este elocventă... Nu putem să votăm în siguranță partidele politice; pentru că nu știm pe cine votăm. Nu putem să luăm parte, în siguranță, la vreo schemă politică.” – *Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 475 (cap. *Mărturie specială cu privire la politică*).

- c. De ce ar trebui să plătim taxele (impozitele)? Matei 22:21; Romani 13:7.

„Ținând în mână moneda romană, pe care era gravat numele și chipul Cezarului, [Hristos] a declarat că de vreme ce trăiau sub protecția puterii romane, trebuia să dea acelei puteri sprijinul pe care îl pretindea, atâta timp cât aceasta nu intra în conflict cu o datorie mai înaltă. Dar, în timp ce se supuneau în mod pașnic legilor țării, ei trebuia să își arate în orice vreme supunerea lor, în primul rând, față de Dumnezeu.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 602 (cap. 66: *Controversa*).

4. CETĂȚENI PAȘNICI, CARE SE SUPUN LEGILOR

- a. **În ce măsură ar trebui să cultivăm pacea în relație cu alții? Matei 5:9; Romani 12:18.**

„Nu este înțelept să găsim greșeli în mod continuu în ceea ce se face de către conducătorii de la guvernare. Nu este treaba noastră să atacăm indivizi sau instituții... Lucrarea noastră este să pregătim un popor care să stea în picioare în marea zi a lui Dumnezeu...”

Ar trebui să eliminăm din cuvintele scrise sau rostite orice expresie care, luată în sine, ar putea fi astfel greșit interpretată, încât să facă să pară împotriva legii și ordinii. Totul ar trebui să fie luat în considerare cu grijă, ca să nu ne așezăm în mod public în poziția de a încuraja necredincioșia față de țara noastră și legile ei. Nu ni se cere să disprețuim autoritățile. Va veni vremea când, din cauză că sprijinim adevărul Bibliei, vom fi tratați ca trădători; dar să nu facem ca acest timp să fie grăbit prin mișcări greșite, care vor stârni dușmănia și conflictul.” – *Mărturii*, vol. 6, p. 394 (cap. *Atitudinea noastră față de autoritățile civile*).

- b. **În ce moduri pot urmașii lui Hristos să promoveze pacea? Romani 12:19–21; 1 Petru 3:8–11. Cum ar trebui să fie comportamentul nostru față de frați și surori? Matei 7:12.**

„Cultivați un respect suprem pentru dreptate și adevăr, și oroare față de toată cruzimea și asuprirea. Faceți-le altora așa cum ați dori ca ei să vă facă vouă. Să vă ferească Dumnezeu să vă favorizați pe voi înșivă, în dezavantajul altora.” – *Comentarii biblice ale AZȘ [Comentarii E. G. White]*, vol. 7, p. 942.

- c. **Pentru care alt motiv nu mergem noi la război? Ioan 18:36; Matei 26:51, 52; Luca 9:56. Care era poziția arătată solului Domnului cu privire la Războiul Civil din SUA?**

„Mi s-a arătat că poporul lui Dumnezeu, care reprezintă comoara Sa deosebită, nu se poate angaja în acest război încurcat, pentru că acesta se opune oricărui principiu al credinței lor. În armată ei nu pot asculta adevărul și în același timp să asculte de cerințele ofițerilor lor. Aceasta ar fi o continuă violare a conștiinței. Oamenii lumesti sunt guvernați de principii lumesti. Ei nu se pot aprecia unul pe altul. Politica lumescă și opinia publică compromit principiile de acțiune care îi guvernează... Dar poporul lui Dumnezeu nu poate fi guvernat de aceste motivații.” – *Mărturii*, vol. 1, p. 361 (cap. *Răzvrătirea*).

5. CUM SĂ FACEM FAȚĂ NEDREPTĂȚII

- a. Cum ar trebui să îi tratăm pe cei care poate se poartă cu noi în mod nedrept, chiar dintre cei care guvernează? Romani 12:19; Coloseni 4:6; Efeseni 4:29.

„Lăsați ca Dumnezeu să ia în totalitate în propria Sa pază, problema condamnării autorităților și guvernelor. În blândețe și dragoste, să apărăm ca santinele credincioase principiile adevărului, așa cum se găesc ele în Isus.” – *Mărturii*, vol. 6, p. 397 (cap. *Atitudinea noastră față de autoritățile civile*).

„Când Hristos și cerul reprezintă tema de contemplare, conversația va da dovadă de acest lucru. Vorbirea va fi presărată cu har și vorbitorul va arăta că a obținut o educație în școala divinului Învățător.” – *Sfaturi pentru părinți, profesori și studenți*, p. 443 (cap. *Pe cărări oprite*).

„Cuvintele amabile sunt ca roua și ca ploile blânde pentru suflet.” – *Slujitorii Evangheliei*, p. 122 (cap. *Darul de a fi curtenitor*).

- b. Cum ar trebui să urmăm exemplul lui Isus în slujirea altora, atunci când ne confruntăm cu legile care ne solicită să ne închinăm duminica? Fapte 10:38.

„Când devotăm duminica lucrării misionare, biciul va fi luat din mâinile fanaticilor despotici, care ar fi foarte satisfăcuți să îi umilească pe Adventiștii de Ziua a Șaptea. Când ei văd că noi întrebuițăm duminica să îi vizităm pe oameni și să le deschidem Scripturile, ei vor ști că este inutil să încerce să ne împiedice lucrarea dând Legi Duminicale.” – *Mărturii*, vol. 9, p. 232, 233 (cap. *Munca în ziua duminicii*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Care este datoria noastră în ce privește legile țării noastre?
2. De ce S-a păstrat Isus departe de guvernările lumesti?
3. Din ce motive ar trebui să ne abținem de la vot?
4. De ce nu ar trebui să îi criticăm pe conducătorii din guvern?
5. Cum putem mărturisi într-un mod pozitiv prin vorbirea noastră? Cum este aceasta realizată prea adesea într-un mod negativ?

Sugestii pentru ora de studiu din Sabat, după amiază:

Mărturii pentru comunitate, vol. V

Aprilie	1 – Cap. 35: Responsabilitatea părinților
	8 – Cap. 36: Creșterea copiilor
	15 – Cap. 37: Îngăduința creștină
	22 – Cap. 38: Ambiția lumească
29 – Cap. 39: Iubirea de frați	
Mai	6 – Cap. 40: Răscumpărând timpul
	13 – Cap. 41: Prepararea vinului și cidrului de mere
	20 – Cap. 42: Căsătoria cu necredincioșii
	27 – Cap. 43: Susținerea misiunilor din orașe (prima parte)
Iunie	3 – Cap. 43: Susținerea misiunilor din orașe (partea a II-a)
	10 – Cap. 44: Adevăratul spirit misionar
	17 – Cap. 45: Tineri ca misionari
	24 – Cap. 46: Importanța lucrării de colportaj

Apusul soarelui*) pentru diferite zone ale țării:

Aprilie

7. B: 19:51; CT: 19:40; IS: 19:48; SV: 19:53; MS: 19:59; SM: 20:07; AR: 20:12;
14. B: 19:59; CT: 19:49; IS: 19:58; SV: 20:03; MS: 20:09; SM: 20:17; AR: 20:21;
21. B: 20:08; CT: 19:57; IS: 20:07; SV: 20:13; MS: 20:18; SM: 20:27; AR: 20:30;
28. B: 20:17; CT: 20:06; IS: 20:17; SV: 20:23; MS: 20:27; SM: 20:37; AR: 20:40.

Mai

5. B: 20:25; CT: 20:14; IS: 20:26; SV: 20:33; MS: 20:37; SM: 20:47; AR: 20:49;
12. B: 20:33; CT: 20:22; IS: 20:36; SV: 20:42; MS: 20:46; SM: 20:56; AR: 20:58;
19. B: 20:41; CT: 20:30; IS: 20:44; SV: 20:51; MS: 20:54; SM: 21:05; AR: 21:06;
26. B: 20:48; CT: 20:37; IS: 20:52; SV: 20:59; MS: 21:02; SM: 21:13; AR: 21:13.

Iunie

2. B: 20:54; CT: 20:43; IS: 20:59; SV: 21:06; MS: 21:08; SM: 21:20; AR: 21:20;
9. B: 20:59; CT: 20:48; IS: 21:04; SV: 21:11; MS: 21:14; SM: 21:26; AR: 21:25;
16. B: 21:02; CT: 20:51; IS: 21:08; SV: 21:15; MS: 21:17; SM: 21:29; AR: 21:29;
23. B: 21:04; CT: 20:53; IS: 21:09; SV: 21:17; MS: 21:19; SM: 21:31; AR: 21:30;
30. B: 21:04; CT: 20:53; IS: 21:09; SV: 21:17; MS: 21:19; SM: 21:31; AR: 21:30.

*) Apusul de soare a fost indicat folosind site-ul: www.astro-urseau.ro/rasarit_soare_blank.html

